EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2024.7.22.
COM(2024) 307 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

a héairányelv 410b. cikke alapján a héaszabályoknak az utalványok fogalommeghatározása, forgalmazási láncai és a be nem váltott utalványok tekintetében történő alkalmazásáról

Tartalomjegyzék

1. BEVEZETÉS ---------- 2

2. A BEAVATKOZÁS HÁTTERE ---------- 2

3. A JELENLEGI RENDELKEZÉSEK VÉGREHAJTÁSA ---------- 8

4. A JELENLEGI SZABÁLYOK ÉRTÉKELÉSE ---------- 12

4.1 ÁLTALÁNOS ÉRTÉKELÉS ---------- 13

4.2 KONKRÉT TÉMÁK ÉRTÉKELÉSE ---------- 17

5. KÖVETKEZTETÉSEK ---------- 22

MELLÉKLET – ÖSSZEGZŐ JELENTÉS – KÉRDŐÍV AZ (EU) 2016/1065 IRÁNYELV (AZ UTALVÁNYOKRÓL SZÓLÓ IRÁNYELV) VÉGREHAJTÁSÁRÓL ---------- 25

1. BEVEZETÉS

A Tanács 2016. június 27-én irányelvet[1] fogadott el a héairányelvnek[2] az utalványokkal végzett ügyletek megítélése tekintetében történő módosításáról (a továbbiakban: az utalványokról szóló irányelv). Az új szabályok 2019. január 1-jétől alkalmazandók, de csak a 2018. december 31. után kibocsátott utalványok esetében.

E változtatások célja az utalványokra vonatkozó héaszabályok egyszerűsítése, korszerűsítése és harmonizációja[3], különösen „*mivel gondoskodni kell arról, hogy az utalványok megítélése egyértelmű és egységes legyen, valamint arról, hogy az utalványok esetében következetesen kerüljön alkalmazásra az az elv, amely szerint a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adót kell alkalmazni, továbbá annak érdekében, hogy ne alakulhassanak ki következetlenségek és el lehessen kerülni a verseny torzulását, a kettős adóztatást és az adóztatás elmaradását és csökkenteni lehessen az adókikerülés kockázatát*”[4].

A módosított héairányelv 410b. cikke értelmében a Bizottságnak értékelő jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak azon információk alapján, amelyeket a tagállamok a héairányelv rendelkezéseinek az utalványok héaszempontú megítélése tekintetében történő alkalmazásáról közölnek, különös tekintettel az utalványok fogalommeghatározására, az utalványok értékesítési láncban történő adóztatására vonatkozó héaszabályokra, és a be nem váltott utalványokra, és ahhoz szükség esetén a vonatkozó szabályok módosítására irányuló megfelelő javaslatot mellékel.

A fentiek fényében ez a jelentés öt kritérium (eredményesség, hatékonyság, relevancia, koherencia és uniós hozzáadott érték) alapján elemzi az utalványokra vonatkozó héaszabályoknak a 2019. évi első alkalmazásuk óta eltelt négy év során elért általános teljesítményét, amelyet az alábbiak konkrét értékelése követ: i. az utalványok fogalommeghatározása, ii. az utalványok adóztatása az értékesítési láncban és iii. a be nem váltott utalványok. A jelentés a tagállamok körében 2023. március 27. és június 9. között végzett felmérés eredményei alapján értékeli a vonatkozó rendelkezések végrehajtását[5]. Ezt követően megvizsgálja, hogy helyénvaló lenne-e egy, az érintett szabályok módosítására irányuló jogalkotási javaslat.

2. A BEAVATKOZÁS HÁTTERE

Mivel a hatodik héairányelvben vagy a héairányelvben[6] nincsenek közös héaszabályok az utalványok megítélésére vonatkozóan, a tagállamok az évek során eltérő megközelítéseket alakítottak ki. Ez a kettős adóztatás vagy az adóztatás elmaradásának, az adókikerülésnek és

---

1 A Tanács (EU) 2016/1065 irányelve (2016. június 27.) a 2006/112/EK irányelvnek az utalványok megítélése tekintetében történő módosításáról (HL L, 177., 2016.7.1., 9. o.) (az utalványokról szóló irányelv).

2 A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.) (a héairányelv).

3 Az utalványokról szóló irányelv (13) preambulumbekezdése.

4 Az utalványokról szóló irányelv (2) preambulumbekezdése.

5 *Kérdőív az (EU) 2016/1065 irányelv (az utalványokról szóló irányelv) végrehajtásáról*.

6 A Tanács 77/388/EGK irányelve (1977. május 17.) a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás (HL L 145., 1977.6.13., 1. o.) (hatodik héairányelv).

az üzleti innováció akadályainak kockázatához vezetett[7]. A Bizottság ezért 2012-ben javaslatot[8] terjesztett elő az utalványokra vonatkozó héaszabályok pontosítására és harmonizációjára.

A Tanács általi elfogadáskor azonban a Bizottság által javasolt rendelkezések egy részét kihagyták. Közelebbről, az utalványokról szóló elfogadott irányelv nem tartalmaz semmilyen rendelkezést az árengedményes utalványokról, az előlegfizetésekről vagy a „többcélú utalványok" (MPV-k) forgalmazásával összefüggő adóalap kiszámításáról. Az árengedményekkel kapcsolatban az elfogadott irányelv preambulumbekezdései még azt is egyértelművé teszik, hogy *e szabályoknak nem kell vonatkozniuk azokra az eszközökre, amelyek termék vagy szolgáltatás vásárlása esetén árengedményre jogosítják birtokosukat, de termékek vagy szolgáltatások igénybevételére nem jogosítanak*. Az irányelv arra vonatkozóan sem rendelkezik, hogy az utalvány fogalmából ki kelljen zárni minden olyan eszközt, amelynek kizárólagos célja a fizetések teljesítése, és nem tartalmaz előírást az utalványokra vonatkozó szabályok és az olyan különös héaszabályok közötti kapcsolatra sem, mint az utazási irodákra vonatkozó különös szabályozás. Lehet azzal érvelni, hogy ez részben annak tudható be, hogy az adózás tekintetében egyhangúságra van szükség, így az elért kompromisszumok gyakran figyelmen kívül hagyják azokat a kérdéseket, amelyekről adott esetben többségi szavazással meg lehetett volna állapodni. Ezeket és a végrehajtás egyéb kérdéseit az elmúlt néhány évben a héabizottság keretében valóban megvitatták[9], ami a tagállamok többsége által elfogadott két olyan iránymutatás-csomagot[10] eredményezett (3. szakasz), amelyek ugyan jogilag nem kötelező erejűek, de hozzájárulnak a közös héaszabályok egységesebb alkalmazásához.

i. Az utalványok fogalommeghatározása

Az elfogadott szabályok előírják, hogy ahhoz, hogy egy eszköz utalványnak minősüljön, két kumulatív feltételnek kell teljesülnie: i. az instrumentum magában foglalja azt a kötelezettséget, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljes vagy részleges ellenértékeként el kell fogadni, és ii. az instrumentum vagy a kapcsolódó dokumentáció pontosan meghatározza az értékesítendő termékeket vagy a nyújtandó szolgáltatásokat, illetve a potenciális értékesítők kilétét.

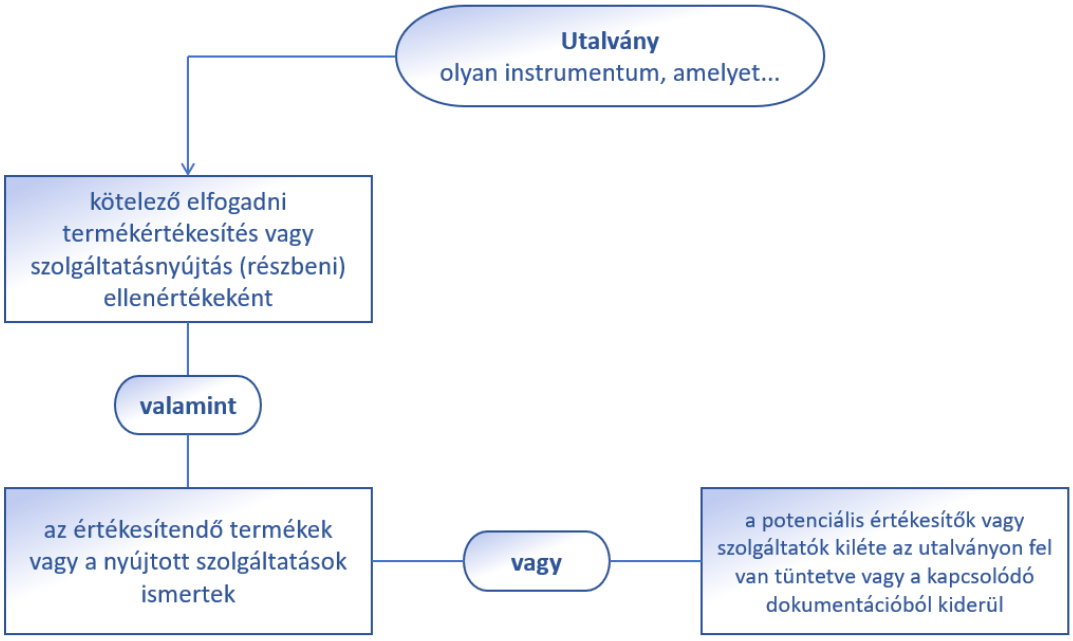
7 A héabizottság 114. ülése, 983. sz. munkadokumentum, *Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések*.

8 Javaslat – A Tanács irányelve a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek az utalványok megítélése tekintetében történő módosításáról (COM(2012) 206, 2012.5.10.).

9 A héairányelv 398. cikke alapján „*(1) A hozzáadottérték-adóval foglalkozó, „HÉA-bizottságnak" nevezett tanácsadó bizottság jön létre. (2) A HÉA-bizottság a tagállamok és a Bizottság képviselőiből áll. A HÉA-bizottság elnöke a Bizottság egyik képviselője. A HÉA-bizottság titkársági feladatait a Bizottság látja el. (3) A HÉA-bizottság elfogadja eljárási szabályzatát. (4) A HÉA-bizottság, azokon a pontokon kívül, amelyekről ezen irányelv értelmében konzultációt kell folytatnia, a HÉA körébe tartozó közösségi rendelkezések alkalmazását érintő olyan kérdéseket vizsgál meg, amelyeket az elnök saját kezdeményezésére vagy egy tagállam képviselőjének kérelmére terjeszt elő*."

10 A 116. ülésen elfogadott iránymutatások, 1043. sz. munkadokumentum, B. dokumentum, taxud.c.1(2023)4439781 és a 122. ülésen elfogadott iránymutatások, 1074. sz. munkadokumentum, C. dokumentum, taxud.c.1(2024)438498.

1. ábra: Az utalvány fogalma[11]

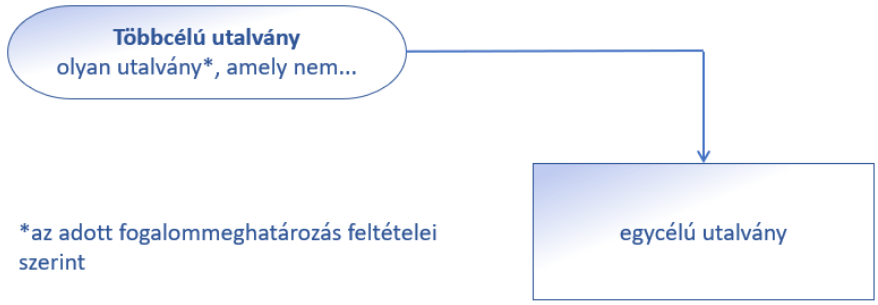

Az „egycélú utalvány” (SPV) olyan utalvány, amely esetén az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítésének, illetve nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékek, illetve szolgáltatások után fizetendő héa összeges az utalvány kibocsátásakor ismert, míg az egycélú utalványtól eltérő valamennyi többi utalvány „többcélú utalványnak” (MPV-nek) minősül.

2. ábra: Egycélú utalvány (SPV)

[11] Az 1–5. ábra a héabizottság 983. sz. *Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések* című munkadokumentumában szerepel.

3. ábra: A többcélú utalvány (MPV) fogalma

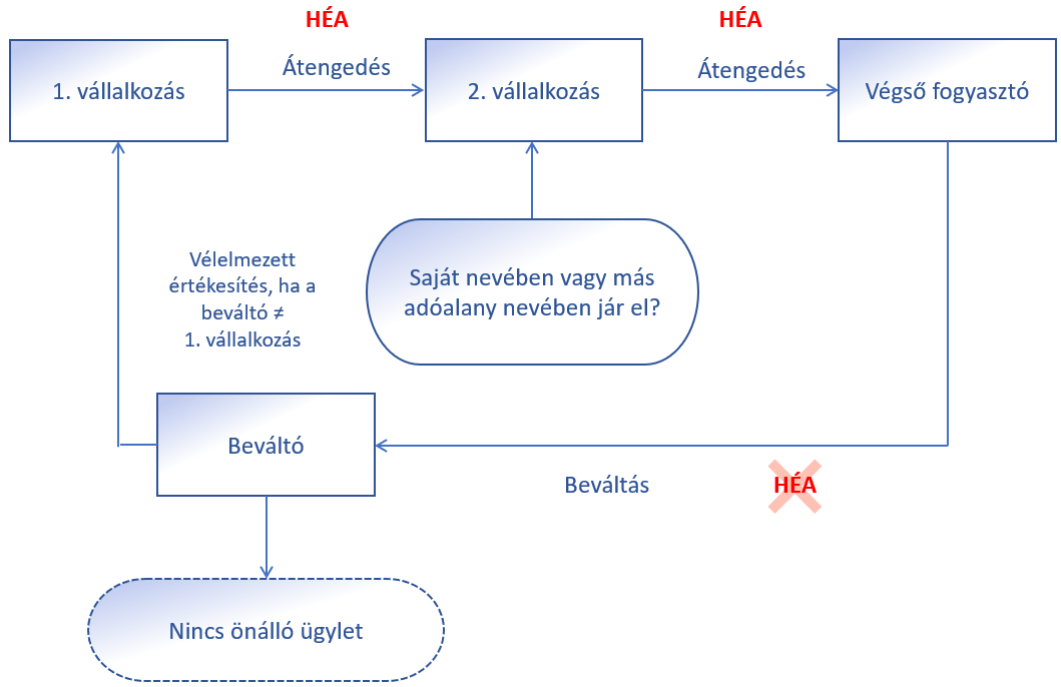

Az utalványokról szóló irányelv preambulumbekezdései azt is egyértelművé teszik, hogy *e szabályoknak nem kell vonatkozniuk azokra az eszközökre, amelyek termék vagy szolgáltatás vásárlása esetén árengedményre jogosítják birtokosukat, de termékek vagy szolgáltatások igénybevételére nem jogosítanak*[12], és hogy *az utalványokra vonatkozó rendelkezések nem eredményezhetik a menetjegyek, mozijegyek, múzeumi belépők, postabélyegek vagy ehhez hasonlók héa szempontjából történő megítélésének a változását*[13].

ii. Az utalványok héa szempontjából történő megítélése az értékesítési láncban

Amint azt az utalványokról szóló irányelv (8) preambulumbekezdése kimondja, amennyiben már a kibocsátáskor teljes bizonyossággal megállapítható az ezért az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás héa szempontjából történő megítélése, akkor a héát az egycélú utalvány minden egyes átengedésekor fel kell számítani, beleértve annak kibocsátását is, míg az egycélú utalvány ellenében járó termékek tényleges átadása vagy a szolgáltatások tényleges nyújtása nem tekintendő önálló ügyletnek.

[12] Az utalványokról szóló irányelv (4) preambulumbekezdése.
[13] Az utalványokról szóló irányelv (5) preambulumbekezdése.

4. ábra: Az egycélú utalvány átengedésére vonatkozó szabályok

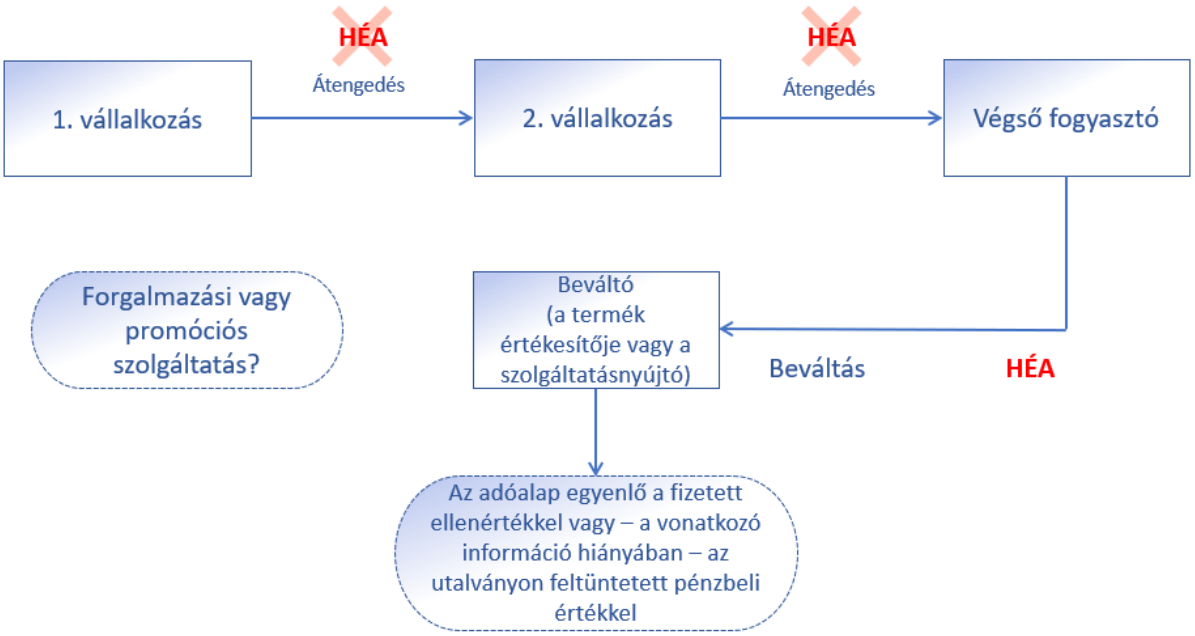

Az egycélú utalványok forgalmazása vonatkozásában az utalványokról szóló irányelv egyértelművé teszi, hogy az egycélú utalvány minden átengedését, beleértve a saját nevében eljáró adóalany általi kibocsátást is, az egycélú utalvány tárgyát képező termékek értékesítésének, illetve szolgáltatások nyújtásának kell tekinteni[14]. A héát a héairányelv 73. cikke szerint az egycélú utalványért kapott ellenérték alapján kell elszámolni. Amennyiben azonban az egycélú utalványokat más nevében eljáró adóalany bocsátja ki vagy forgalmazza, nem tekintendő úgy, hogy ezen adóalany részt vesz az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás teljesítésében.

A többcélú utalványok esetében ehelyett a héát akkor kell felszámítani, amikor az utalvány tárgyát képező termékeket vagy szolgáltatásokat értékesítik, ezért a többcélú utalvány előzetes átruházása nem tartozik a héa hatálya alá.

[14] Az utalványokról szóló irányelv (9) preambulumbekezdése.

5. ábra: A többcélú utalvány átengedésére vonatkozó szabályok

A többcélú utalvány értékesítési láncában nyújtott szolgáltatások esetében csak a közvetítő szolgáltatások vagy a különálló szolgáltatásnyújtások, például a forgalmazási vagy promóciós szolgáltatások tartoznak a héa hatálya alá. Ezért amennyiben egy nem a saját nevében eljáró adóalany többcélú utalvány átengedésekor külön ellenértékben részesül, ezen ellenérték után az általános héaszabályozás szerint kell adóznia[15].

Végezetül a többcélú utalvány adóalapját illetően az utalványokról szóló irányelv egyértelművé tette, hogy annak biztosítása érdekében, megfizetett héa összege pontos legyen, a héairányelv 73. cikkének sérelme nélkül a terméket értékesítőnek, illetve a szolgáltatást nyújtónak a többcélú utalványért fizetett ellenérték alapján kell megállapítania a héát[16]. Ezen információ hiányában az adóalapot a magán az utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéknek kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével. Ha a többcélú utalványt részben használják fel termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként, az adóalapot az ellenérték vagy a pénzbeli érték ennek megfelelő részének kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével.

iii. Be nem váltott utalványok

Amennyiben egy többcélú utalványt részben használnak fel, az adóalapnak meg kell egyeznie az ellenérték vagy a pénzbeli érték megfelelő részével, levonva az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegét, bár egyértelmű[17], hogy *ez nem vonatkozik az*

15 Az utalványokról szóló irányelv (10) preambulumbekezdése.
16 Az utalványokról szóló irányelv (11) preambulumbekezdése.
17 Az utalványokról szóló irányelv (11) preambulumbekezdése.

olyan helyzetekre, amikor a többcélú utalványt a végső fogyasztó nem váltja be annak érvényességi ideje alatt, és a szóban forgó utalványért kapott ellenértéket az eladó megtartja[18].

3. A JELENLEGI RENDELKEZÉSEK VÉGREHAJTÁSA

Az utalványokról szóló irányelv 2. cikke szerint:

*(1) A tagállamok legkésőbb 2018. december 31-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek. A tagállamok e rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számár*a*. A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 2019. január 1-től alkalmazzák.*

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

Ami az új rendelkezések szövegének a Bizottsággal való közlésére vonatkozó kötelezettséget illeti, öt, a bejelentés elmulasztásával kapcsolatos kötelezettségszegési eljárás zárult le, miután Ciprus, Csehország, Görögország, Lettország és Románia bejelentette átültető intézkedéseit.

Az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által 2019. január 1. után az egyes tagállamokban végzett megfelelőségi ellenőrzés[19] azt mutatta, hogy négy tagállam nem tartotta be az új rendelkezések hatálybalépésének és alkalmazásának előírt időpontját (Csehországban a módosítások 2019. április 1-jén léptek hatályba, Dániában és Lettországban az új rendelkezések csak a 2019. július 1. után kibocsátott utalványokra, Szlovákiában pedig csak a 2019. szeptember 30. után kibocsátott utalványokra vonatkoztak).

Ezenkívül a megfelelőségi ellenőrzéseket követően a Bizottság két EU Pilot eljárást[20] indított Bulgária és Franciaország ellen. Bulgária esetében az étkezési utalványok megítélésével kapcsolatos EU Pilot eljárás a nemzeti szabályozás 2022. február 18-i módosítását követően zárult le. A módosítások eredményeként az étkezési utalványok, amelyek mind kedvezményes, mind az általános héamérték alá tartozó árukra beválthatók, többcélú utalványnak minősültek. Franciaország esetében az EU Pilot eljárás arra irányult, hogy a többcélú utalvány tekintetében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapját a megfizetett ellenértékre vonatkozó információ hiányában határozták meg. A héairányelv 73a. cikke értelmében ez esetben az adóalapot valóban a magán az utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéknek kell képeznie, csökkentve az értékesített termékekre vagy nyújtott szolgáltatásokra vonatkozó héa összegével. A nemzeti jogszabály ennek megfelelő módosítását követően, amely 2022. január 1-jén hatályba lépett, az ügyet lezárták.

Ami az uniós ítélkezési gyakorlatot illeti, az Európai Unió Bírósága (EUB) az utalványokról szóló irányelvvel első alkalommal[21] a DSAB Destination Stockholm-ügyben[22] foglalkozott,

---

18 Az utalványokról szóló irányelv (12) preambulumbekezdése.

19 A megfelelés ellenőrzése csak az átültető intézkedésekre terjed ki, a jogszabályok konkrét alkalmazásával kapcsolatos kérdésekre nem.

20 Az EU Pilot a Bizottság és a tagállamok közötti informális párbeszéd mechanizmusa az uniós jog lehetséges be nem tartásával kapcsolatos kérdésekben. A hivatalos kötelezettségszegési eljárás megindítása előtt alkalmazható.

21 Az EUB a 2022. november 17-i GE Aircraft Engine Services ítéletében (C-607/20, EU:C:2022:884) is hivatkozott az utalványokra, bár ez az utalványokról szóló irányelv előtt hatályban lévő szabályokkal foglalkozott.

22 Az EUB 2022. április 28-i ítélete, DSAB Destination Stockholm, EU:C:2022:304.

amely a héairányelv 30a. cikkének a „városkártyával” kapcsolatos értelmezésére vonatkozott. Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés annak meghatározására irányult, hogy a héairányelv 30a. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „utalványnak” minősülhet-e az olyan eszköz, amely a birtokosa számára meghatározott helyen, korlátozott ideig és bizonyos összegig különböző szolgáltatások igénybevételére jogosít, még akkor is, ha ezen eszköz korlátozott érvényességi ideje miatt az átlagos fogyasztó nem részesülhet az összes kínált szolgáltatásban, és ha igen, az ilyen eszköz a héairányelv 30a. cikkének (3) bekezdése értelmében vett többcélú utalványnak minősülhet-e.

Először is az EUB megállapította, hogy úgy tűnik, teljesülnek az utalványnak való minősítés 30a. cikk szerinti feltételei (feltéve, hogy azt a kérdést előterjesztő bíróság is megállapítja). Egyértelművé tette, hogy az alábbi két feltétel kumulatív: i. az instrumentumnak magában kell foglalnia azt a kötelezettséget, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás teljes vagy részleges ellenértékeként el kell fogadni, és ii. az instrumentumnak vagy a kapcsolódó dokumentációnak meg kell határoznia az értékesítendő termékeket vagy a nyújtandó szolgáltatásokat, illetve azok potenciális értékesítőinek kilétét. Ellenben az érintett kártya érvényességi ideje vagy az e kártya által lefedett valamennyi szolgáltatás igénybevételének lehetősége nem releváns elemek az e kártya 30a. cikk értelmében vett „utalványnak” minősítése szempontjából. Másodszor emlékeztetett arra, hogy a szóban forgó kártya olyan különböző szolgáltatásnyújtásokhoz való hozzáférést tesz lehetővé, amelyekre különböző héamértékek vonatkoznak, vagy adómentesek, és hogy lehetetlen előre megmondani, hogy a kártyabirtokos mely szolgáltatásokat választja ki. Az eszköz nem minősíthető egycélú utalványnak, mivel annak kibocsátásakor az említett szolgáltatások után fizetendő héa nem ismert. Az EUB ezért megállapította, hogy az eszköz a héairányelv 30a. cikkének (3) bekezdése értelmében többcélú utalványnak minősül, mivel ez a fogalom az un. „maradványelv” alapján értelmezhető (az egycélú utalványtól eltérő valamennyi utalvány többcélú utalványnak minősül).

A közelmúltban az EUB által a Finanzamt O (Bons à usage unique) ügyben hozott ítélet[23] középpontjában az állt, hogy az utalvány tárgyát képező szolgáltatások végső fogyasztók részére történő nyújtását megelőzően a saját nevükben eljáró gazdasági szereplők közötti forgalmazási lánc hatással lehet-e az egycélú utalványnak minősítés feltételére, azaz arra, hogy *„az utalvány kibocsátásakor ismert az utalvány tárgyát képező termékek, illetve szolgáltatások értékesítésének, illetve nyújtásának teljesítési helye, valamint az adott termékek, illetve szolgáltatások után fizetendő héa összege”*. Az EUB kimondta, hogy az utalványnak a héairányelv 30a. cikkének (2) bekezdése értelmében vett egycélú utalványnak minősítése kizárólag az e rendelkezésben meghatározott feltételektől függ, amelyek között szerepel az a követelmény, hogy az utalvány kibocsátásának időpontjában ismertnek kell lennie a végső fogyasztóknak nyújtott, az utalvány tárgyát képező szolgáltatások teljesítési helyének, függetlenül attól, hogy az utalvány a saját nevükben eljáró és az említett végső fogyasztók tartózkodási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamok területén letelepedett adóalanyok közötti átengedések tárgyát képezi-e. Az EUB lényegében megállapította, hogy az egycélú utalványnak a saját nevükben eljáró adóalanyok általi egymást követő átengedései, amelyeket a 30b. cikk (1) bekezdésének első albekezdése értelmében az utalvány tárgyát képező értékesítésnek kell tekinteni, nem kérdőjelezik meg az utalvány kibocsátásakor arra vonatkozóan végzett értékelést, hogy az utalvány egycélú utalványnak minősül-e, és különösen

[23] Az EUB 2024. április 18-i ítélete, Finanzamt O (Bons à usage unique), C-68/23, EU:C:2024:342.

azt, hogy a kibocsátás időpontjában ismert-e az utalvány tárgyát képező szolgáltatások teljesítési helye. Az EUB megállapította, hogy a héairányelv 30b. cikke (1) bekezdésének első albekezdése csak azokra az utalványokra vonatkozik, amelyek (már) a 30a. cikk (2) bekezdésében meghatározott és az utalvány kibocsátásakor értékelendő két kumulatív kritérium alapján egycélú utalványnak minősülnek. Az EUB megjegyezte, hogy más értelmezés esetén az (egycélú vagy többcélú) utalvánnyá minősítés attól függene, hogy az utalvány átengedése egyetlen tagállamon belül vagy határokon átnyúló forgalmazási lánc keretében történik-e. Ez ellentétes lenne az utalványokra vonatkozó héarendelkezések eredeti célkitűzéseivel, amelyek célja, hogy megelőzze a következetlenségeket, a kettős adóztatást vagy az adóztatás elmaradását, valamint a tagállamok közötti eltéréseket. Gyakorlatilag az utalványok egycélú utalványnak minősítését is lehetetlenné tenné.

A héabizottság több alkalommal is megvitatta[24] a jogi értelmezés és végrehajtás kérdését annak érdekében, hogy hozzájáruljon az utalványokról szóló irányelvvel módosított héairányelv rendelkezéseinek egységesebb alkalmazásához.

A héabizottság különösen a városkártyák, a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök és a felhasználói tokenek formájában megjelenő utalványokra vonatkozó héaszabályokat, valamint azoknak a héára vonatkozó különös szabályozásokkal és mentességekkel (vagyis az egészségügyi adómentességekkel) való kapcsolatát elemezte, beleértve az áruk exportjára vonatkozóan meghatározott konkrét mentességeket is.

Amint azt a tagállamok többsége támogatta, a héabizottság két iránymutatás-csomagot[25] is elfogadott az utalványok héaszempontból történő megítélésére vonatkozóan, amelyek – bár jogilag nem kötelező erejűek a tagállamokra nézve – hozzájárulnak a közös héaszabályok egységesebb alkalmazásához[26].

Az első iránymutatás-csomaggal[27] a következőkben állapodtak meg:

1. Mivel az utalvány olyan eszköz, amelyet a kibocsátáskor megjelölt potenciális értékesítő(k)nél történő termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként vagy rész-ellenértékeként el kell fogadni, a héabizottság egyhangúlag elismeri, hogy az utalványt korlátozott célú eszköznek kell tekinteni.

2. A héabizottság szinte egyhangúlag úgy véli, hogy az utalvány nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, mivel olyan eszközről van szó, amely a benne foglalt

[24] *A 112. sz. ülésen (Tájékoztató dokumentum a „városkártyák" héa szempontjából történő megítéléséről, taxud.c.1(2019)2690215)*, a 114. sz. ülésen (*983. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések, taxud.c.1(2019)7743273),* a 116. sz. ülésen *(993. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések – további elemzés, taxud.c.1(2020)1245810,* a 117. sz. ülésen *(1001. sz. munkadokumentum, Utalványok és a kiskereskedelmi exportrendszer és áruexport, taxud.c.1(2020)6420470)*, valamint a 122. ülésen *(1062. sz. munkadokumentum, Utalványok mint városkártyák – utóintézkedések, taxud.c.1(2023)1892223)*.

[25] A 116. ülésen elfogadott iránymutatások, 1043. sz. munkadokumentum, B. dokumentum, taxud.c.1(2023)4439781 és a 122. ülésen elfogadott iránymutatások, 1074. sz. munkadokumentum, C. dokumentum, taxud.c.1(2024)438498.

[26] A héairányelv 398. cikke.

[27] A 116. ülésen elfogadott iránymutatások, 1043. sz. munkadokumentum, B. dokumentum, taxud.c.1(2023)4439781.

termékértékesítésért vagy szolgáltatásnyújtásért cserébe ellenértéknek minősül, és nem pénzátutalási hatással bíró eszközről van szó. A héabizottság ezért szinte egyhangúlag egyetért azzal, hogy az utalvány beváltását nem fizetésnek, hanem az utalvány tárgyát képező termékek vagy szolgáltatások megszerzésére vonatkozó jog gyakorlásának kell tekinteni. E tekintetben a héabizottság szinte egyhangúlag megjegyzi, hogy az utalvány birtokosa az utalvány beváltásakor jogosult a termékek vagy szolgáltatások igénybevételére, az eladónak vagy szolgáltatónak pedig ellenértékként el kell fogadnia az utalványt.

3. A héabizottság egyhangúlag megerősíti, hogy egy utalvány csak akkor minősül ilyennek, ha az értékesítendő termékeket vagy szolgáltatásokat, illetve azok potenciális értékesítőinek kilétét feltüntetik magán az eszközön vagy a kapcsolódó dokumentációban, beleértve a használati feltételeket is. Azon tokenek tekintetében, amelyek még nem részei az EU szabályozott piacának, és amelyek jellege változhat, a héabizottság egyhangúlag úgy véli, hogy a tokenek elvben nem minősülnek a héairányelv értelmében vett utalványoknak. A héabizottság mindazonáltal egyhangúlag egyetért azzal, hogy eseti megközelítést kell alkalmazni annak mérlegelésekor, hogy egy token – sajátos minősítésétől és felhasználásától függően – utalványnak minősül-e.

4. A héabizottság szinte egyhangúlag egyetért azzal, hogy a héára vonatkozó különös szabályozás rendelkezései – mint például a kisvállalkozásokra, utazási irodákra vagy használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó rendelkezések, amelyek kivételt képeznek az általános héaszabályok alól – elsőbbséget élveznek az utalványokra vonatkozó szabályok és más általános szabályok alkalmazásával szemben, amennyiben e szabályok bármelyike ellentétes lenne a különös szabályozás helyes alkalmazásával és célkitűzéseivel. A héabizottság szinte egyhangúlag egyetért azzal, hogy az utalvány jellegét nem változtathatja meg az a tény, hogy az utalványt kibocsátó vagy átengedő személy teljesíti a különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeket.

A második iránymutatás-csomaggal[28] a következőkben állapodtak meg:

1. Az Európai Unió Bíróságának a C-637/20. sz. DSAB Destination Stockholm ügyben hozott ítélete fényében a héabizottság egyhangúlag megerősíti, hogy ahhoz, hogy egy olyan eszköz, mint a városkártya a héairányelv 30a. cikkének 1. pontja értelmében utalványnak minősüljön, i. azt a kötelezettséget kell maga után vonnia, hogy azt termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás ellenértékeként vagy rész-ellenértékeként elfogadják, és ii. az értékesítendő termékeket vagy szolgáltatásokat, illetve azok potenciális értékesítőit meg kell jelölni a városkártyán vagy a kapcsolódó dokumentumokban, beleértve a használati feltételeket is. A héabizottság szintén egyhangúlag megerősíti, hogy ezek a feltételek

[28] A 122. ülésen elfogadott iránymutatások, 1074. sz. munkadokumentum, C. dokumentum, taxud.c.1(2024)438498.

kumulatívak, és mindkét feltételnek teljesülnie kell ahhoz, hogy bármely eszközt utalványnak lehessen minősíteni.

2. Tekintettel arra, hogy egy eszköz minősítése ténybeli körülményektől függ, a héabizottság egyhangúlag elismeri, hogy nem minden városkártya minősül szükségszerűen utalványnak. A héabizottság azonban szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy a héairányelv 30a. cikkének 1. pontja értelmében utalványnak minősül az a városkártya, amely feljogosítja a kártyabirtokost arra, hogy a kártyát a kijelölt harmadik fél szolgáltatók által biztosítandó, meghatározott látványosságokra való belépés ellenértékeként használja, valamint adott helyen, korlátozott időtartamra és meghatározott összeghatárig igénybe vegye a városkártya kibocsátója által biztosított túrabusz- és hajózási szolgáltatásokat.

3. A héabizottság szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy amennyiben a városkártyával nyújtott szolgáltatásokra eltérő héamértékek vonatkoznak, vagy részben adómentesek, így a szolgáltatás után fizetendő héa a városkártya kibocsátásának időpontjában nem ismert, a kártyát a héairányelv 30a. cikkének 3. pontja értelmében többcélú utalványnak kell minősíteni. Így a héabizottság szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy az e tekintetben nyújtott szolgáltatások adóalapja megegyezik a városkártyáért fizetett ellenértékkel, vagy az ellenértékre vonatkozó információ hiányában a városkártyán vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értékkel, csökkentve a nyújtott szolgáltatásokhoz kapcsolódó héa összegével.

4. Amennyiben – mint a vizsgált üzleti modell esetében is – a szolgáltatásokat mind a városkártya kibocsátója, mind pedig harmadik fél szolgáltatók nyújtják, a héabizottság szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy a városkártya kibocsátója által nyújtott szolgáltatás – vagyis a kártyabirtokos által igénybe vett autóbuszok és hajók üzemeltetése – adóalapja a városkártyáért fizetett, a héával csökkentett ellenérték, tovább csökkentve a szóban forgó városkártya alapján harmadik fél szolgáltatók által nyújtott szolgáltatásokért az e szolgáltatók számára fizetett esetleges összegekkel.

5. A vizsgált üzleti modell szerint, amennyiben a szolgáltatásokat mind a városkártya kibocsátója, mind pedig harmadik fél szolgáltatók nyújtják, a héabizottság szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy a harmadik fél szolgáltató által a kártyabirtokosnak nyújtott olyan szolgáltatások esetében, mint a múzeumi belépő, a látványosságok vagy a városnézés, amelyekért a városkártyát részleges ellenértékként használják, az adóalap a nyújtott szolgáltatásnak a vonatkozó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értéke, csökkentve az e szolgáltatáshoz kapcsolódó héa összegével. Amennyiben a városkártya kibocsátója és a harmadik fél szolgáltató közötti megállapodás előírja, hogy a szolgáltatás pénzbeli értéke a szokásos ár bizonyos százaléka, a héabizottság szinte egyhangúlag egyetért abban, hogy ezt a csökkentést a szolgáltatásnyújtás időpontjában elért árengedménynek kell tekinteni.

4. A JELENLEGI SZABÁLYOK ÉRTÉKELÉSE

A következő értékelés azokon az információkon alapul, amelyek a 2023. március 27. és június 9. között végzett felmérés során a tagállamoktól beérkeztek (valamennyi tagállam válaszolt).

A felmérés 45 lezárt és 22 nyitott kérdést tartalmazott az alábbiakkal kapcsolatban: i. az utalványokról szóló irányelv elfogadása óta eltelt négy évben az irányelv végrehajtása során

tapasztalt hatások általános értékelése, valamint ii. az utalványok fogalommeghatározásával, az egycélú és a többcélú utalványok közötti különbségtétellel, az utalványok átengedésével, az adóalapjukkal, a kedvezményre jogosító utalványokkal és be nem váltott utalványokkal kapcsolatos konkrét kérdések (a felmérés eredményeiről szóló részletes jelentést lásd a mellékletben – Összegző jelentés).

Az általános értékelés azt mutatta, hogy a **legtöbb tagállam nem rendelkezett elegendő információval ahhoz, hogy választ adjon a kérdések többségére**, de a rendelkezésre áll információk alapján úgy ítélik meg, hogy **az utalványokra vonatkozó héaszabályok nagyjából elérték céljukat, és többnyire relevánsak**. Ami az értékelés második részét illeti, az utalványok **fogalommeghatározását** és átengedését szabályozó rendelkezésekkel kapcsolatban **általánosságban pozitív visszajelzések** érkeztek, és a tagállamoknak **csak egy kis része vetett fel konkrét kérdéseket**, amelyek azonban főként a jelenlegi szabályok alkalmazására vonatkoztak, és amelyeket a héabizottságban már megvitattak, vagy amelyekkel kapcsolatban az EUB már ítéletet hozott.

4.1. Általános értékelés

Eredményesség

Az elemzés kimutatta, hogy **az utalványokra vonatkozó héaszabályok többnyire elérik céljukat**.

Az 1. szakaszban említettek szerint az utalványokról szóló irányelv célja az utalványokra vonatkozó héaszabályok egyszerűsítése, korszerűsítése és harmonizációja volt[29], és különösen „*mivel gondoskodni kell arról, hogy az utalványok megítélése egyértelmű és egységes legyen, valamint arról, hogy az utalványok esetében következetesen kerüljön alkalmazásra az az elv, amely szerint a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adót kell alkalmazni, továbbá annak érdekében, hogy ne alakulhassanak ki következetlenségek és el lehessen kerülni a verseny torzulását, a kettős adóztatást és az adóztatás elmaradását és csökkenteni lehessen az adókikerülés kockázatát*”[30].

A felmérésre adott válaszok alapján[31] **a tagállamok többsége egyetértett abban**, hogy az utalványokról szóló irányelv végrehajtása az első négy évben – legalább részben – i. **egyszerűbb megfelelést** és ii. **egységesebb követelményeket** eredményezett.

Ezen túlmenően az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóság által végzett megfelelőségi ellenőrzés – amint azt a 3. szakasz mutatja –, bár a jogszabály formai szempontjaira korlátozódott, nem tárt fel jelentős problémákat az utalványokra vonatkozó szabályok tagállamok általi átültetésével kapcsolatban.

Az elmúlt néhány évben a héabizottság keretében végzett munka, amely két iránymutatás-csomag elfogadásához vezetett[32], szintén hozzájárult a harmonizációs célkitűzés eléréséhez.

---

29 Az utalványokról szóló irányelv (13) preambulumbekezdése.

30 Az utalványokról szóló irányelv (2) preambulumbekezdése.

31 A felmérésre adott válaszok összegző jelentését lásd a mellékletben.

32 A 116. ülésen elfogadott iránymutatások, 1043. sz. munkadokumentum, B. dokumentum, taxud.c.1(2023)4439781 és a 122. ülésen elfogadott iránymutatások, 1074. sz. munkadokumentum, C. dokumentum, taxud.c.1(2024)438498.

Arra vonatkozóan, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok foglalkoztak-e a **csalással kapcsolatos kérdésekkel, a tagállamok nagy többsége nem rendelkezett elegendő információval**. A felmérés nyitott kérdéseire válaszolva a tagállamoknak **csak egy kis része** hívta fel a figyelmet a **visszaélés** lehetséges **kérdéseire**. Az egyik tagállam szerint az utalványokat pénzmosásra is fel lehet használni, és visszaélés veszélyét rejti magában az a lehetőség, hogy az adóalanyok az utalványt egycélú vagy többcélú utalványként konfigurálhatják. A visszaélés e veszélyére, amely az egycélú és a többcélú utalványok közötti vékony választóvonalból ered, egy másik tagállam is rámutatott, amely szerint az a jogi vélelem, amely szerint az áruértékesítést vagy a szolgáltatásnyújtást az egycélú utalvány kibocsátásakor teljesítettnek kell tekinteni, szintén csalásra ad lehetőséget. Egy másik tagállam szerint az adóalanyok az utalvány kibocsátása után megváltoztathatják üzleti modelljüket annak érdekében, hogy az utalvány többcélú utalványnak minősüljön. Két másik tagállam megerősítette, hogy a kibocsátók általában bővítik az utalványok beváltásával elérhető, de eltérő adókulcsok alá tartozó áruk és szolgáltatások körét annak érdekében, hogy adott utalványt egycélú helyett többcélúnak lehessen minősíteni.

Hatékonyság

Az elemzés azt mutatta, hogy **a tagállamok nem rendelkeznek elegendő információval** annak megállapításához, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok eredményeztek-e hatékonyságnövekedést vagy -csökkenést.

A felmérés szerint a **tagállamok túlnyomó többsége/közel az összes tagállam nem rendelkezett elegendő információval** arról, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok az első négy évben csökkentették-e az egycélú vagy többcélú utalványokat kibocsátó és/vagy átengedő vállalatok, valamint az adó-/vámigazgatási szervek adminisztratív költségeit.

A felmérés nyitott kérdéseire adott válaszok azt mutatják, hogy az új szabályok kezelésével kapcsolatban mind az adóhatóságok, mind az adóalanyok számára felmerült problémák többsége bizonyos eszközök (pl. városkártyák vagy tokenek) minősítéséhez, valamint az egycélú és a többcélú utalványok közötti különbségtételhez kapcsolódott. Egyéb problémák a többcélú utalványok adóalapjának meghatározásával és a többcélú utalványok átengedésével kapcsolatban merültek fel (pl. forgalmazási szolgáltatások és beváltott többcélú utalványok). Ezeket azonban a tagállamok kisebb része vetette fel, és olyan témákra vonatkoztak, amelyekkel a héabizottság már foglalkozik, és amelyek mindegyike a jelenlegi szabályok alkalmazásának kérdéseire irányul.

Relevancia

Az elemzés azt mutatta, hogy a tagállamok a rendelkezésükre álló információk alapján a **jelenlegi szabályokat többnyire relevánsnak ítélik.**

A felmérés alapján **a tagállamok többsége valóban egyetértett** abban, hogy az utalványokról szóló irányelv végrehajtása az első négy évben – legalábbis részben – az utalványokra vonatkozó olyan **héaszabályokhoz** vezetett, **amelyeket különböző üzleti modellekhez igazítottak.**

A tagállamok közel fele egyetértett abban is, hogy az utalványokról szóló irányelv végrehajtása – legalábbis részben – olyan **héaszabályokat eredményezett, amelyek**

alkalmasak az új és jövőbeli üzleti modellek kezelésére. A tagállamok **másik fele** (egy kivételével[33]) **nem rendelkezett elegendő információval** ahhoz, hogy véleményt nyilváníthasson e témában.

A tagállamok közel fele[34] egyetértett abban, hogy az utalványokról szóló irányelv végrehajtása – legalábbis részben – olyan héaszabályokat eredményezett, amelyek alkalmasak a határokon átnyúló helyzetek kezelésére. Ezzel kapcsolatban **a tagállamok fele nem rendelkezett elegendő információval**.

E tekintetben a felmérés nyitott kérdéseire válaszolva a tagállamoknak csak egy kis része említette lehetséges problémaforrásként az utalványok és más új eszközök (például tokenek, játékkulcsok) közötti különbségtételt, illetve az utalványok határokon átnyúló kereskedelmét. Míg a fent említetteknek megfelelően a különböző eszközök közötti különbségtételről a héabizottságban megbeszélések folynak, addig az utalványok határokon átnyúló kereskedelméről a közelmúltban az EUB ítéletet hozott[35].

Koherencia

Az elemzés azt mutatta, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok **összhangban vannak a héarendszer elveivel**.

Amint azt fentebb említettük, az utalványokról szóló irányelv egyik célja az volt, hogy biztosítsa az összhangot azzal az elvvel, amely szerint a termékekre és szolgáltatásokra az ezek árával pontosan arányban álló általános fogyasztási adót kell alkalmazni.

Ezt az összhangot az egycélú utalványok esetében az a szabály[36] biztosítja, amely szerint az **egycélú utalvány minden egyes átengedését** úgy kell tekinteni, hogy az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás megtörtént, míg az egycélú utalvány ellenében történő tényleges termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás nem tekintendő önálló ügyletnek. Ez a szabály alkalmazandó, mivel ezen utalványok esetében a kibocsátás időpontjában ismert az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás teljesítési helye és a fizetendő héa. Ez összhangban van a héairányelv 28. cikkében foglalt jogi fikcióval is, amely szerint a szolgáltatásnyújtásban részt vevő, a saját nevében, de harmadik személyek megbízásából eljáró adóalanyt úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna. A héairányelv 73. cikke értelmében az egycélú utalvány adóalapja az adott egycélú utalványért kapott teljes ár (beleértve a közvetítői szolgáltatást is).

A héarendszerrel való összhangot **a többcélú utalványokra vonatkozó azon szabály[37]** is biztosítja, amely szerint az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás után csak az utalvány beváltásakor kell héát felszámítani. Ez azért van így, mert a többcélú utalványok esetében meg kell várni a tényleges termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást, hogy ismert legyen a fizetendő héa. Ez biztosítja az ügylet egységes

33 A szóban forgó tagállam azt válaszolta, hogy „egyáltalán nem”.
34 Két tagállam azt válaszolta, hogy „egyáltalán nem”.
35 Az EUB 2024. április 18-i ítélete, Finanzamt O (Bons à usage unique), C-68/23, EU:C:2024:342.
36 A héairányelv 30b. cikkének (1) bekezdése.
37 A héairányelv 30b. cikkének (2) bekezdése.

adójogi kezelését, függetlenül attól, hogy a termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás utalvány használatával történik-e. Az adóalapnak a héairányelv 73a. cikke szerinti különös szabály alapján történő kiszámítása a héa azon elvével való összhangot is biztosítja, amely szerint az adóhatóság által beszedendő héa adóalapja nem haladhatja meg a végső fogyasztó által ténylegesen megfizetett ellenértéket[38]. Ezért az adóalap megegyezik a megfizetett ellenértékkel, ha az ismert, vagy egyébként a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értékkel, levonva ebből az értékesített termékek vagy a nyújtott szolgáltatások utáni héát.

Amennyiben **a többcélú utalvány átengedését** a termék tényleges értékesítőjétől vagy a tényleges szolgáltatásnyújtótól eltérő adóalany végzi, akkor a lánc minden forgalmazási vagy promóciós szolgáltatása után héát kell felszámítani. Ez összhangban van a héarendszerrel is, biztosítva, hogy a többcélú utalványhoz kapcsolódó adóköteles műveletek összessége – a forgalmazás, valamint az utalványért igénybe vehető termékértékesítés, illetve szolgáltatásnyújtás – átfogó, semleges és átlátható módon adózzon. E szolgáltatások adóalapját a héairányelv 73. cikke szerint kell meghatározni.

A héarendszerrel való összhang akkor is biztosított, ha – a héabizottság megállapodása szerint – i. **a héára vonatkozó különös szabályozás** rendelkezései – mint például a kisvállalkozásokra, utazási irodákra vagy használt cikkekre, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó rendelkezések, amelyek kivételt képeznek az általános héaszabályok alól – elsőbbséget élveznek az utalványokra vonatkozó szabályok és más általános szabályok alkalmazásával szemben, amennyiben e szabályok bármelyike ellentétes lenne a különös szabályozás helyes alkalmazásával és célkitűzéseivel, és ii. az utalvány jellegét nem változtatja meg az a tény, hogy az utalvány kibocsátója vagy átengedője megfelel a különös szabályozás alkalmazásához szükséges feltételeknek.

Ami az utalványokra vonatkozó héaszabályok és **más szakpolitikai kezdeményezések** közötti kölcsönhatást illeti, az utalványok héa szempontjából történő megítéléséről szóló eredeti bizottsági javaslat egyértelművé tette *[, hogy a] 2007/64/EK irányelv*[39] *értelmében vett pénzforgalmi szolgáltatás nem tekinthető utalványnak*. Bár ezt a rendelkezést a szabályok Tanács általi elfogadásakor nem vették figyelembe, a héabizottság két dokumentumának[40] elfogadását követően iránymutatást fogadtak el arról, hogy a héa szempontjából „*az **utalvány** nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek, mivel olyan eszközről van szó, amely a benne foglalt termékértékesítésért vagy szolgáltatásnyújtásért cserébe ellenértéknek minősül, és **nem pénzátutalási hatással bíró eszközről van szó***”. Az utalvány birtokosa az utalvány beváltásakor valóban jogosult a termékek vagy szolgáltatások igénybevételére, az eladónak vagy szolgáltatónak pedig ellenértékként el kell fogadnia az utalványt. Ezeket a következtetéseket a héabizottság a „**készpénzhelyettesítő fizetési eszköz**”-nek a pénzforgalmi

[38] EUB, a C-317/94 sz. Elida Gibbs ügyben hozott 1996. október 24-i ítéletet, EU:C:1996:400, 19. pont.

[39] Később hatályon kívül helyezte és felváltotta az (EU) 2015/2366 irányelv (pénzforgalmi szolgáltatási irányelv – PSD2).

[40] A héabizottság 114. ülése, 983. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések (taxud.c.1(2019)7743273), a héabizottság 116. ülése, 993. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések – további elemzés (taxud.c.1(2020)1245810).

szolgáltatási irányelvben (PSD2)[41] szereplő fogalommeghatározása alapján is levonta, amely szerint a készpénzhelyettesítő fizetési eszközök a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, **fizetési megbízás kezdeményezésére használt,** személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások.

Uniós hozzáadott érték

Amint azt korábban említettük, az utalványokról szóló irányelv célja az utalványok héa szempontjából történő megítélésére vonatkozó szabályok pontosítása és harmonizálása, amelyek hiányában a tagállamok összehangolatlan megoldásokat dolgoztak ki, emiatt pedig fennáll a kettős adóztatás vagy az adóztatás elmaradásának, az adókikerülésnek és az üzleti innováció akadályainak kockázata.

Az utalványokról szóló irányelv által kezelt problémák esetében egységes piaci dimenzióról beszélhetünk, mivel az utalványok héa szempontjából történő egységes uniós szintű megítélésének hiánya olyan torzulásokhoz vezethet, amelyeket a közös uniós héarendszernek a piac megfelelő működésének biztosításával meg kell előznie. Ezeket a problémákat a tagállamok egyedül nem tudták volna kezelni. **Mindezek alapján a jelenlegi szabályok biztosítják az uniós hozzáadott értéket.**

A felmérésre adott válaszok azonban e tekintetben nem fogalmaztak meg egyértelmű véleményt. A tagállamok **közel fele**[42] egyetértett abban, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok – legalábbis részben – **előnyökkel jártak az adó-/vámigazgatási szervek számára**, bár a tagállamok közel fele erről nem rendelkezett elegendő információval.

A tagállamok többsége nem rendelkezett elegendő információval arról, hogy az utalványokra vonatkozó héaszabályok **előnyösek-e az ágazat számára**. Hasonlóképpen, a tagállamok túlnyomó többsége/közel az összes tagállam nem rendelkezett elegendő információval arról, hogy ezek a szabályok növelték-e az utalványok **belföldi vagy határokon átnyúló kereskedelmét.**

4.2. Konkrét témák értékelése

Amellett, hogy általános értékelés készült a héairányelv rendelkezéseinek az utalványok héa szempontjából történő megítélése tekintetében történő alkalmazására vonatkozóan, külön értékelésre is sor került, különösen az utalványok fogalommeghatározása, az utalványok forgalmazási láncon belüli adóztatására vonatkozó héaszabályok, valamint a be nem váltott utalványok tekintetében.

A felmérés alapján **általában pozitív visszajelzések** érkeztek az utalványok **fogalommeghatározását** és **átengedését** szabályozó rendelkezésekkel kapcsolatban.

A tagállamok **többsége** egyetértett/határozottan egyetértett abban, hogy az utalvány általános fogalommeghatározására, az egycélú utalvány fogalommeghatározására, az egycélú és a

[41] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/2366 irányelve (2015. november 25.) a belső piaci pénzforgalmi szolgáltatásokról és a 2002/65/EK, a 2009/110/EK és a 2013/36/EU irányelv és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról, valamint a 2007/64/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 337., 2015.12.23., 35. o.).

[42] Három tagállam azt válaszolta, hogy „egyáltalán nem”.

többcélú utalványok megkülönböztetésére, valamint az egycélú és a többcélú utalványok átengedésére vonatkozó rendelkezések i. **egyértelműek és könnyen alkalmazhatók**, továbbá lehetővé teszik, hogy a nemzeti közigazgatási szervek az adóalanyok számra egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtsanak, és ii. **az adóalanyok a rendelkezések alapján egyértelműen** teljesíteni tudják a kötelezettségeiket[43]. A tagállamok többsége egyetértett abban is, hogy ezek a rendelkezések lehetővé teszik a nemzeti közigazgatási szervek számára **az alkalmazandó szabályok érvényesítését**.

Ami a **többcélú utalványok forgalmazását** illeti, amelyre vonatkozóan az utalványokról szóló irányelv nem tartalmaz külön rendelkezést, **a tagállamok többsége egyetértett abban**, hogy az utalvány kibocsátójától eltérő adóalany általi forgalmazás a héairányelv értelmében vett szolgáltatásnyújtásnak minősül, és hogy az ilyen forgalmazási szolgáltatás adóalapja az utalvány névértéke és a kifizetett vételár különbsége, csökkentve a nyújtott forgalmazási szolgáltatáshoz kapcsolódó héa összegével. Ami a „**kedvezményre jogosító utalványokat**" illeti, amelyekre az utalványokról szóló irányelv szintén nem tartalmaz konkrét szabályt, **a tagállamok fele/többsége nem rendelkezett elegendő információval** ahhoz, hogy állást foglaljon arról, hogy az utalvány kibocsátójától eltérő adóalany általi forgalmazás beváltási szolgáltatásnak minősül-e, ha az utalvány tárgyát képező termékeket értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó adóalany ellenértéket kap a kibocsátótól[44], és hogy e forgalmazási szolgáltatásnak mekkora az adóalapja.

Ami a **be nem váltott utalványokat** illeti, amelyekre vonatkozóan az utalványokról szóló irányelv szintén nem tartalmaz külön rendelkezést, az ilyen utalványok héa szempontjából történő megítélésérére vonatkozó konkrét **iránymutatás** tekintetében a tagállamok véleménye **megoszlik**.

A felmérés nyitott kérdéseire válaszolva (az összegző jelentést lásd a mellékletben) a tagállamoknak **csak** egy **kis része vetett fel konkrét problémákat** a jelenlegi szabályok alkalmazásával kapcsolatban. A feltárt fő problémák olyan kérdésekhez kapcsolódtak, amelyekkel **a héabizottság már foglalkozik**, mint például valamely eszköz utalványnak minősítése, majd az utalványnak minősítést követően az egycélú és a többcélú utalványok közötti különbségtétel. A **jelenlegi szabályok alkalmazásával kapcsolatos** egyéb kérdések, mint például az utalványok határokon átnyúló kereskedelme (amely az EUB nemrégiben hozott ítéletének középpontjában állt) és az adóalap kiszámítása, különösen a többcélú utalványok beváltása és a kapcsolódó forgalmazási szolgáltatások esetében, vagy a jogszabályban nem szabályozott kérdések, például a be nem váltott utalványok kezelése. A legfontosabbak összefoglalása az alábbiakban található.

<u>Az utalvány fogalommeghatározása és az utalványnak minősítés</u>

- Hét tagállam kezdeményezte **a határokon átnyúló beváltást és utalványforgalmazást**. Öt tagállam említette a határokon átnyúló ügyletek tekintetében az utalványok egycélú utalványnak minősítésével kapcsolatos problémát (az egycélú és a többcélú utalványok

[43] Egyetlen kivétellel. A tagállamoknak nem a többsége, de majdnem a fele egyetértett abban, hogy az egycélú utalványok átengedésével kapcsolatos „vélelmezett értékesítőre" vonatkozó rendelkezések a kötelezettségeik teljesítése szempontjából a termékértékesítő/szolgáltatásnyújtó adóalanyok számára egyértelműek, de nem egyértelműek azon adóalanyok számára, akik saját nevükben eljárva kibocsátották az egycélú utalványt.

[44] Tíz tagállam szerint azonban a válasz „igen".

közötti különbségtétel nehézségével kapcsolatban megemlítették a Finanzamt O (Bons à usage unique) ügyet). E tagállamok közül kettő említette problémaként azt, hogy az egycélú utalvány kibocsátását követően az adókulcs jogszabályi előírás alapján módosul vagy megváltozik a teljesítés helye. Egy másik tagállam azt kérdezte, hogy az utalvány egycélú utalványnak minősítését befolyásolhatja-e az a tény, hogy az árrést az értékesítési lánc mentén úgy számítják fel, hogy módosuljon az adóalap. Végezetül egy-egy tagállam emlékeztetett az eszköz megfelelő minősítésének fontosságára az eszköz átengedésével összefüggésben, illetve arra, hogy az adóalanyok problémás helyzetben vannak, ha az értékesítési láncban egycélú utalványok is megjelennek.

- A **városkártya** minősítését hat tagállam vetette fel (ez azonban többnyire azelőtt történt, hogy a héabizottság keretében megállapodás született volna a kapcsolódó kérdésekre vonatkozó iránymutatás-csomagról[45] – 3. szakasz). Két tagállam szerint a DSAB Destination Stockholm ügy új kérdéseket vetett fel az utalvány fogalmának meghatározását illetően. Egy másik tagállam szerint egy olyan eszköz, amely csak átalányösszegű előfizetést testesít meg (a szolgáltatás egy bizonyos időszakban történő korlátlan igénybevételét) nem minősülhet utalványnak. Egy tagállam utalt azokra a megbeszélésekre, amelyeket a héabizottságban a többcélú utalványok átengedésére vonatkozó szabályokkal kapcsolatos nehézségekkel összefüggésben a városkártyákról folytattak. Két tagállam említette, hogy a városkártyák esetében nehéz különbséget tenni az egycélú és a többcélú utalványok között (illetve az egyik tagállam szerint e két elem és a szolgáltatásnyújtás között is).

- A **tokenek** minősítését öt tagállam vetette fel. E tekintetben a héabizottság az iránymutatásaiban azt a véleményt fogalmazta meg, hogy bár a tokenek főszabály szerint nem minősülnek a héairányelv értelmében vett utalványnak, de a minősítés kérdését eseti megközelítés alapján indokolt eldönteni. A felmérésben két tagállam rámutatott arra, hogy az eseti megközelítés a szabályok nem harmonizált alkalmazásához vezethet, és nem garantálja a jogbiztonságot, továbbá az utalványok minősítésével, valamint az egycélú és a többcélú utalványok megkülönböztetésével kapcsolatos nehézségek összefüggésében három tagállam említette a tokeneket/játékkulcsokat, az e-platformok által értékesített játékaktiválási kódokat és az „ICO[46]-szolgáltatások tokenjeit”.

- A **kedvezménykártyákat** öt tagállam említette. Egyikük szerint nem tekinthető utalványnak az a kártya, amely nem jogosít meghatározott áruk megszerzésére vagy meghatározott szolgáltatások igénybevételére, hanem csak árengedmény igénybevételére ad lehetőséget. Egy másik tagállam nehézségekbe ütközött az utalványként és kedvezménykártyaként egyaránt működő vegyes célú eszközök minősítése terén. Három tagállam számára nehéz volt megkülönböztetni az utalványt és a kedvezménykártyát.

- Az **előlegfizetéseket** négy tagállam említette. Az egyik tagállam felvetette azt a kérdést, hogy az előlegfizetések egycélú utalványnak, többcélú utalványnak vagy szolgáltatásnyújtásnak minősülnek-e. Egy másik tagállamban az a kérdés merült fel, hogy az előlegfizetés igazolása utalványnak minősülhet-e. Egy harmadik tagállam példaként hozta fel az előlegfizetéssel történő foglalást, amely a tartózkodás megkezdése előtt

[45] A 122. ülésen elfogadott iránymutatások, 1074. sz. munkadokumentum, C. dokumentum, taxud.c.1(2024)438498.

[46] Az ICO az elsődleges tokenkibocsátást jelöli.

legfeljebb egy hónappal módosítható, és feltette a kérdést, hogy ez többcélú utalványnak minősülhet-e. Végezetül az egyik tagállam rámutatott arra, hogy az egycélú utalvány átengedésekor a kifizetést tévesen a szolgáltatásnyújtásra fizetett előlegként lehet kezelni.

- A **készpénz-helyettesítő fizetési eszközök** minősítését négy tagállam vetette fel. Amint azt korábban említettük, két dokumentum[47] és a héabizottságban folytatott megbeszélések után iránymutatásokat fogadtak el arra vonatkozóan, hogy az utalvány nem tekinthető készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek. A felmérésben három tagállam említette, hogy nehéz különbséget tenni az utalványok és a készpénz-helyettesítő fizetési eszközök között, míg egy tagállam példaként hozta fel a „barterkereskedelmi rendszerben használt pontokat", és felvetette azt a dilemmát, hogy azokat készpénz-helyettesítő fizetési eszköznek vagy utalványnak kell-e tekinteni.

- Három tagállam említette az **ajándékkártyákat, a kaparós sorsjegyeket és az előre fizetett utalványokat**, különösen az ajándékkártyák (beleértve a korábbi vásárlásból származókat is), a „teleoperátorok" által kibocsátott előre fizetett kártyák, az előre fizetett üzemanyagkártyák, a kaparós sorsjegyek és az árukhoz való ingyenes hozzáférésre jogosító kuponok minősítésének nehézsége tekintetében.

- Két tagállam említett a **jegyek** minősítését, különösen az utalványokról szóló irányelv (5) preambulumbekezdésével kapcsolatban, amely egyértelművé teszi, hogy az utalványokra vonatkozó rendelkezések nem eredményezhetik a menetjegyek, mozijegyek, múzeumi belépők, postabélyegek vagy ehhez hasonlók héa szempontjából történő megítélésének a változását.

- Két tagállam felvetette **a különös szabályozásokkal és mentességekkel** való kapcsolatot, különösen azt illetően, hogy az ellátási láncban az adómentes kis- és középvállalkozások (kkv-k) vagy éppen ellenkezőleg, a héamentességhez szükséges személyi feltételekkel nem rendelkező adóalanyok (pl. egészségügyi szolgáltatások) jelenléte megváltoztathatja-e az utalvány jellegét, valamint, hogy az utalvány egycélú utalványnak minősíthető-e, amennyiben a nem uniós utazókra vonatkozó esetleges mentesség alkalmazható.

Az utalványok forgalmazási láncban történő adóztatására vonatkozó héaszabályok:

Az egycélú utalványok átengedése

- **Az érintett szereplő saját nevében történő átengedés**. Három tagállam említett problémákat annak meghatározásával kapcsolatban, hogy a forgalmazási láncban részt vevő adóalany a saját nevében jár-e el.

- Négy tagállam említette **a másik adóalany nevében történő átengedést**, beleértve azokat a nehézségeket is, amelyek az utalvány beváltásának helye szerinti tagállamban fennálló adókötelezettségekkel, a nyújtott szolgáltatás adóalapjának meghatározásával (és azzal, hogy a díjakat kinek a terhére kell kiszámlázni), valamint a szolgáltatásnyújtás időpontjának meghatározásával kapcsolatban merülnek fel.

[47] 983. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések, taxud.c.1(2019)7743273, és a 993. sz. munkadokumentum: Az utalványokról szóló irányelv végrehajtását követően felmerült kérdések – további elemzés, taxud.c.1(2020)1245810.

- Két tagállam említette **az egycélú utalványok átengedéséhez kapcsolódó különös szabályozásokkal való kapcsolatot** azzal összefüggésben, hogy az egycélú utalvány értékesítését meg kell-e adóztatni, ha a kibocsátó és/vagy a beváltó a kkv-kra vonatkozó szabályozás alapján mentességet élvez, valamint, hogy a forgalmazási láncban adómentességet élvező kkv-k esetében problémát jelent az előzetesen felszámított adó levonásának elmaradása.

- Két tagállam említette **az egycélú utalványok átengedése kapcsán a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabályt** abban a tekintetben, hogy e szabály alkalmazása kihívásokkal jár, valamint, hogy a vélelmezett értékesítő általi értékesítés adóalapját és az abból eredő számlázási kötelezettségeket illetően az adóhatóságok értelmezése eltérő.

A többcélú utalványok forgalmazása

- **A forgalmazási szolgáltatások adóalapját** hat tagállam említette problémaként, rámutatva különösen arra, hogy nehéz kiszámítani az adóalapot, ha az ellenértéket nem külön számlázzák ki, vagy ha a forgalmazási láncban az utalványt a névérték alatti áron forgalmazzák. Azt is tisztázták, hogy a névérték és a fizetett vételár közötti – a nyújtott forgalmazási szolgáltatáshoz kapcsolódó héa összegének levonásával számított – különbségre vonatkozó szabály alkalmazandó, ha a szolgáltatásért nem határoztak meg külön díjat.

- A **különböző termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások közötti különbségtételt** három tagállam vetette fel, megemlítve különösen azt, hogy nehéz különbséget tenni magának a többcélú utalványnak az értékesítése és a más adóalany megbízásából nyújtott forgalmazási szolgáltatás között.

- Két tagállam felvetette, hogy **a más szereplő nevében történő eljárás**, különösen annak meghatározásával kapcsolatban jelent problémát, hogy a több közvetítővel működő forgalmazási láncban kinek a számára nyújtják a szolgáltatásokat.

- Két tagállam vetett fel **számlázási kötelezettségeket**.

A többcélú utalványok beváltásakor alkalmazott adóalap

A felmérés lezárt kérdéseire válaszolva **a tagállamok többsége egyetértett/határozottan egyetértett abban, hogy a többcélú utalvány tekintetében végzett termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó rendelkezések egyértelműek és könnyen alkalmazhatók**, és lehetővé teszik a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak. A tagállamok közel fele egyetértett abban is, hogy ezek a rendelkezések egyértelműek ahhoz, hogy az adóalanyok eleget tudjanak tenni a kötelezettségeiknek, a nemzeti közigazgatási szervek pedig e rendelkezések alapján végre tudják hajtani az alkalmazandó szabályokat.

A felmérés nyitott kérdéseivel összefüggésben **tizenegy tagállam tett észrevételt ezzel a kérdéssel kapcsolatban**, rámutatva különösen az adóalap meghatározásának – főleg a városkártyák vagy a több termékre/szolgáltatásra vonatkozó többcélú utalványok esetében fennálló –nehézségeire, arra problémára, hogy az utalványok részbeni felhasználásakor minden egyes alkalommal csökkenteni kell az adóalapot, valamint hogy problémás a pénzbeli értékkel nem rendelkező utalványok használata, ha a fizetett ellenérték nem ismert. Kétségek merültek

fel azzal kapcsolatban, hogy mire utal az „utalványért fizetett ellenérték” (azaz az ügyfél által az utolsó forgalmazónak fizetett árra vagy a kibocsátó által a termék szállítójának vagy a szolgáltatásnyújtónak fizetett árra). Végül megjegyezték, hogy az adóalapra vonatkozó alapvető szabállyal való ellentmondás akkor merülhet fel, ha a többcélú utalványra vonatkozó szabályok alapján keletkező adóalap eltér attól az összegtől, amelyet a termékértékesítő vagy a szolgáltatásnyújtó az utalvány kibocsátójától ténylegesen kap.

Be nem váltott utalványok

Hat tagállam említett problémákat a be nem váltott utalványokkal kapcsolatban, különösen arra vonatkozóan, hogy a befolyt, de vissza nem térített ellenérték adóköteles-e, valamint, hogy minősíthető-e a termékértékesítő vagy a szolgáltatásnyújtó által a többcélú utalvány birtokosa számára nyújtott forgalmazási/promóciós szolgáltatás vagy „rendelkezésreállási szolgáltatás” ellenértékének. Azt is megjegyezték, hogy a szabályozás hiánya az egycélú utalványok helyett többcélú utalványok kibocsátására ösztönözhet, mert így később keletkezik az adófizetési kötelezettség és a beváltás elmaradása esetén az adófizetés elkerülhető.

5. KÖVETKEZTETÉSEK

2019. január 1-je óta az EU-ban az utalványokra vonatkozóan közös héaszabályok vannak érvényben. Ez a jelentés a héairányelv 410b. cikke alapján értékelte a közös héaszabályoknak az első bevezetésük óta eltelt négy évben (2019 és 2022 között) nyújtott teljesítményét és a tagállamok általi alkalmazását.

A Bizottság először javaslatot terjesztett elő azzal a céllal, hogy tisztázza és harmonizálja az utalványokra alkalmazandó héaszabályokat, amelyek hiányában a tagállamok összehangolatlan megoldásokat dolgoztak ki, ami a kettős adóztatásnak vagy az adóztatás elmaradásának kockázatához vezetett. A Bizottság eredeti javaslatában szereplő rendelkezések közül néhányat a Tanács végül nem fogadott el, így egyes konkrét kérdésekkel (pl. pénzforgalmi szolgáltatások) a jelenlegi szabályok nem foglalkoznak[48]. Az elmúlt néhány évben azonban a héabizottság elősegítette az új rendelkezések egységesebb alkalmazását: megvitattak öt munkadokumentumot, valamint a tagállamok többsége elfogadott két iránymutatás-csomagot az utalványokkal és azoknak a készpénz-helyettesítő fizetési eszközökkel, a tokenekkel, a héára vonatkozó különös szabályozásokkal és a városkártyákkal való kapcsolatáról, így egyes olyan szempontok is figyelembevételre kerültek, amelyekre a Tanács által elfogadott szabályok nem tértek ki[49].

Ami a szabályoknak a tagállamok által az első négy évben történő végrehajtását illeti, a megfelelőségi ellenőrzések a hivatalos átültetés tekintetében nem tártak fel jelentős problémákat, és nem indult kötelezettségszegési eljárás. Az EUB az utalványokról szóló irányelv által bevezetett új szabályokról eddig csak két ítéletet hozott (a városkártyákkal és az utalványok határokon átnyúló forgalmazásával kapcsolatban)[50].

A 2023. március 27. és június 9. között végzett felmérés eredményei azt mutatják, hogy tekintettel az utalványokra vonatkozó héaszabályok alkalmazásának rövid időtartamára, **a**

[48] 2. szakasz.
[49] 3. szakasz.
[50] 3. szakasz.

tagállamoknak nem volt elég idejük arra, hogy bizonyítékokat gyűjtsenek, ellenőrzéseket végezzenek, és végleges véleményt alakítsanak ki az utalványokra vonatkozó héaszabályok általános teljesítményéről.

A rendelkezésre álló információk alapján azonban a tagállamok megerősítik, hogy **az utalványokra vonatkozó közös uniós szabályok széles körben kezelik a héa különböző üzleti modellekre való alkalmazása miatti széttagoltság és összetettség problémáját, ami az Unió egészében egyszerűbb szabályokat és egységesebb alkalmazást eredményezett**. Az utalványokra vonatkozó héaszabályok különösen az egységesebb követelmények meghatározásával és az egyszerűbb betarthatóság biztosításával érik el célkitűzéseiket. A tagállamok a rendelkezésükre álló információk alapján abból a szempontból is többnyire relevánsak tekintik őket, hogy igazodnak a különböző üzleti modellekhez, és alkalmasak az új és jövőbeli modellek, valamint a határokon átnyúló helyzetek kezelésére. Az utalványokra vonatkozó, e jelentésben elemzett szabályok szintén összhangban vannak az általános héarendszerrel. Végezetül ezek a szabályok uniós hozzáadott értéket biztosítanak azáltal, hogy kezelik az EU-n belüli egységes alkalmazással, valamint a kettős adóztatással, illetve az adóztatás elmaradásával kapcsolatos problémákat[51].

Ami a konkrét szabályok értékelését illeti, **az utalvány általános fogalommeghatározására, az egycélú utalvány fogalommeghatározására, az egycélú és a többcélú utalványok megkülönböztetésére, valamint az egycélú és a többcélú utalványok átengedésére vonatkozó rendelkezések többnyire egyértelműek és a nemzeti közigazgatási szervek számára könnyen alkalmazhatók**, lehetővé téve számukra, hogy egyértelmű iránymutatást adjanak az alkalmazandó szabályokról, és azokat érvényesítsék, továbbá az adóalanyok a rendelkezések alapján egyértelműen teljesíteni tudják a kötelezettségeiket.

A felmérés nyitott kérdéseire adott válaszaikban **a tagállamoknak csak egy kis része jelölt meg az utalványokra vonatkozó héaszabályok alkalmazásával kapcsolatos problémákat**. Az utalványok fogalommeghatározásával, forgalmazási láncukkal és a be nem váltott utalványokkal kapcsolatban, amelyekkel ez a jelentés kiemelten foglalkozott, a leggyakrabban említett kérdések az utalványok és más típusú eszközök (pl. tokenek), valamint a többcélú és az egycélú utalványok közötti különbségtételhez kapcsolódtak, különösen a határokon átnyúló kereskedelem vagy a városkártyák összefüggésében. Az egyéb kérdések a többcélú utalványok forgalmazására és beváltására irányuló szolgáltatások adóalapjának számszerűsítésével, valamint a be nem váltott utalványok kezelésével kapcsolatosak[52]. Ezek a kérdések nem a felmerült új jogalkotási szempontokat, hanem **főként a jelenlegi szabályok alkalmazásának szempontjait érintették**, és **többnyire a héabizottságban folytatott korábbi/folyamatban lévő megbeszélések** (és az EUB közelmúltbeli ítélete) tárgyát képezték, ami jelentősen hozzájárult az egységesebb alkalmazásukhoz.

Ez a jelentés tehát azt mutatja, hogy az utalványokról szóló irányelv célkitűzései nagyrészt megvalósultak, ugyanakkor néhány konkrét alkalmazási kérdéssel még foglalkozni kell. A jelentés azonban mindenekelőtt kiemeli, hogy mivel csak néhány év telt el, **a legtöbb tagállam még nem rendelkezik elegendő információval** ahhoz, hogy **megfelelően értékelje az utalványokra vonatkozó héaszabályok teljesítményét**. A tagállamok túlnyomó többsége a

[51] 4.1. szakasz.
[52] 4.2. szakasz.

rendelkezésére álló információk hiánya miatt nem tudott választ adni különösen azokra a kérdésekre, amelyek arra irányultak, hogy a jelenlegi szabályok mennyire hatékonyak az egycélú vagy többcélú utalványokat kibocsátó vagy átengedő vállalatok, illetve az adó-/vámigazgatási szervek adminisztratív költségeinek csökkentése, az ágazat számára biztosított előnyök, az utalványok belföldi és határokon átnyúló kereskedelmének növekedése vagy a csalással kapcsolatos problémák tekintetében[53].

A fentiek fényében, tekintettel az utalványokra vonatkozó héaszabályok alkalmazásának rövid időtartamára és az értékeléshez rendelkezésre álló korlátozott adatokra, a Bizottság úgy véli, hogy **a jelenlegi szabályok módosítására irányuló bármely javaslat túl korai lenne**. Továbbá, tekintettel azokra az előzetes véleményekre, amelyek többnyire megerősítik az utalványokról szóló irányelv fő célkitűzéseinek elérését, **egy jogalkotási javaslat nem is lenne helyénvaló**. A tagállamoknak csak egy kis része vetett fel olyan kérdéseket, amelyek főként a jelenlegi szabályok alkalmazására vonatkoztak, és amelyek a héabizottságban már megbeszélések tárgyát képezték, míg a jelenlegi jogszabályok által nem érintett új szempontokkal kapcsolatos néhány észrevételhez nem kapcsolódott eléggé mélyreható elemzés ahhoz, hogy az egy új jogalkotási javaslat alapját képezhesse. A Bizottság véleménye szerint, és amint azt a felmérésre adott válaszok is mutatják, inkább a hatályos szabályok helyes és egységes alkalmazására kell összpontosítani, és a munkát az arra **legmegfelelőbb fórumot jelentő héabizottságban** kell folytatni, amelynek feladata a héarendelkezések alkalmazásával kapcsolatos kérdések vizsgálata, és ez a munka – bár nem eredményez a tagállamok számára kötelező határozatokat – az évek során bizonyítottan jelentősen hozzájárult a héairányelv egységesebb alkalmazásához.

[53] Melléklet – Összegző jelentés.

MELLÉKLET – ÖSSZEGZŐ JELENTÉS – KÉRDŐÍV AZ (EU) 2016/1065 IRÁNYELV (AZ UTALVÁNYOKRÓL SZÓLÓ IRÁNYELV) VÉGREHAJTÁSÁRÓL

A tagállamokat célzó felmérés 2023. március 27. és június 9. között zajlott. A kérdőívre valamennyi tagállam válaszolt.

A tagállamok többsége egyetértett/határozottan egyetértett abban, hogy:

- Az utalvány általános fogalommeghatározása:
    - egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	17	62,96 %
Nincs határozott véleményem	4	14,81 %
Nem értek egyet	4	14,81 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	0	0 %
Nem válaszolok	0	0 %

    - az adóalanyok a rendelkezések alapján egyértelműen teljesíteni tudják a kötelezettségeiket.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	0	0 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	8	29,63 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	1	3,7 %
Nem válaszolok	0	0 %

- Az egycélú utalvány fogalmának meghatározása:
    - egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	21	77,78 %
Nincs határozott véleményem	2	7,41 %
Nem értek egyet	1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	1	3,7 %
Nem válaszolok	0	0 %

- és a többcélú utalványtól való megkülönböztetése az adóalanyok számára egyértelmű, akik a rendelkezések alapján egyértelműen teljesíteni tudják a kötelezettségeiket.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		0	0 %
Egyetértek		18	66,67 %
Nincs határozott véleményem		4	14,81 %
Nem értek egyet		1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		4	14,81 %
Nem válaszolok		0	0 %

- A termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás helyének és a fizetendő héa ismeretének kumulatív feltételei lehetővé teszik a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy meghatározzák az egycélú utalvány fogalmát, és megkülönböztessék azt a többcélú utalványtól.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		2	7,41 %
Egyetértek		22	81,48 %
Nincs határozott véleményem		2	7,41 %
Nem értek egyet		1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		0	0 %
Nem válaszolok		0	0 %

- Az egycélú utalványoknak a saját nevükben eljáró adóalanyok általi átengedésére vonatkozó rendelkezés:

    - egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben, különféle adóztatandó tényállások tekintetében egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		2	7,41 %
Egyetértek		21	77,78 %
Nincs határozott véleményem		3	11,11 %
Nem értek egyet		1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		0	0 %
Nem válaszolok		0	0 %

- lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben érvényesítsék a különböző adóztatandó tényállásokra alkalmazandó szabályokat.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		3	11,11 %
Egyetértek		17	62,96 %
Nincs határozott véleményem		5	18,52 %
Nem értek egyet		0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		2	7,41 %
Nem válaszolok		0	0 %

- egyértelműek a saját nevükben eljáró adóalanyok számára, akik a rendelkezések alapján eleget tudnak tenni a különböző adóztatandó tényállásokkal kapcsolatban felmerülő kötelezettségeiknek.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		1	3,7 %
Egyetértek		18	66,67 %
Nincs határozott véleményem		4	14,81 %
Nem értek egyet		2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		2	7,41 %
Nem válaszolok		0	0 %

- Az egycélú utalványok átengedésére vonatkozó rendelkezés, ha a termék értékesítője/a szolgáltatás nyújtója nem az az adóalany, aki saját nevében eljárva kibocsátotta az egycélú utalványt:

  - egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben, a vélelmezett értékesítőre vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak.

		Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek		3	11,11 %
Egyetértek		17	62,96 %
Nincs határozott véleményem		6	22,22 %
Nem értek egyet		0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet		0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ		1	3,7 %
Nem válaszolok		0	0 %

- lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben érvényesítsék a „vélelmezett értékesítőre” vonatkozó szabályt.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	3	11,11 %
Egyetértek	13	48,15 %
Nincs határozott véleményem	8	29,63 %
Nem értek egyet	0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	3	11,11 %
Nem válaszolok	0	0 %

- Az egycélú utalványoknak más adóalanyok nevében eljáró adóalanyok általi átengedésére vonatkozó rendelkezés:

  - egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben, különféle adóztatandó tényállások tekintetében egyértelmű iránymutatást nyújtsanak az adóalanyoknak.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	5	18,52 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	3	11,11 %
Nem értek egyet	1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	2	7,41 %
Nem válaszolok	0	0 %

  - lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben érvényesítsék a különböző adóztatandó tényállásokra alkalmazandó szabályokat.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	3	11,11 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	5	18,52 %
Nem értek egyet	0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	3	11,11 %
Nem válaszolok	0	0 %

- egyértelműek a más adóalany nevében eljáró adóalanyok számára, akik a rendelkezések alapján eleget tudnak tenni a kötelezettségeiknek.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	1	3,7 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	6	22,22 %
Nem értek egyet	1	3,7 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	3	11,11 %
Nem válaszolok	0	0 %

- A többcélú utalványnak a termékeket ténylegesen átadó/szolgáltatást nyújtó adóalanyok általi átengedésére vonatkozó rendelkezés egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyértelmű iránymutatást nyújtsanak ezen adóalanyoknak arra vonatkozóan, hogy a többcélú utalvány minden egyes, a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást megelőző átengedése kívül esik az irányelv hatályán, és csak annak a tényleges termékértékesítés/szolgáltatásnyújtás ellenértékeként történő beváltása tartozik a héa hatálya alá.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	3	11,11 %
Egyetértek	19	70,37 %
Nincs határozott véleményem	4	14,81 %
Nem értek egyet	0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	1	3,7 %
Nem válaszolok	0	0 %

- A többcélú utalványnak a termékeket ténylegesen átadó/szolgáltatást nyújtó adóalanytól eltérő adóalanyok általi átengedésére vonatkozó rendelkezés egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyértelmű iránymutatást nyújtsanak ezeknek az adóalanyoknak a szolgáltatásnyújtások – például forgalmazási vagy promóciós szolgáltatások – meglétéről.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	6	22,22 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	1	3,7 %
Nem válaszolok	0	0 %

- A többcélú utalványok átengedésére vonatkozó rendelkezés:

- lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben érvényesítsék az alkalmazandó szabályokat.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	14	51,85 %
Nincs határozott véleményem	9	33,33 %
Nem értek egyet	0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	2	7,41 %
Nem válaszolok	0	0 %

- az adóalanyok a rendelkezések alapján egyértelműen teljesíteni tudják a kötelezettségeiket.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	1	3,7 %
Egyetértek	17	62,96 %
Nincs határozott véleményem	4	14,81 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	3	11,11 %
Nem válaszolok	0	0 %

- Az az elsődleges szabály, amely szerint a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapjának meg kell egyeznie az utalványért fizetett ellenértékkel, egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi az adóhatóság számára, hogy egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtson az adóalanyoknak.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	16	59,26 %
Nincs határozott véleményem	4	14,81 %
Nem értek egyet	4	14,81 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	1	3,7 %
Nem válaszolok	0	0 %

- Az a másodlagos szabály, amely szerint a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapjának meg kell egyeznie a magán a többcélú utalványon vagy a kapcsolódó dokumentációban feltüntetett pénzbeli értékkel, egyértelmű és könnyen alkalmazható, és lehetővé teszi az adóhatóság

számára, hogy egyedi helyzetekben egyértelmű iránymutatást nyújtson az adóalanyoknak.

	Válaszok	Arány
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	14	51,85 %
Nincs határozott véleményem	7	25,93 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	2	7,41 %
Nem válaszolok	0	0 %

- A többcélú utalványnak az utalvány kibocsátójától eltérő adóalany általi forgalmazása a héairányelv értelmében vett szolgáltatásnyújtásnak minősül.

	Válaszok	Arány
Igen	23	85,19 %
Nem	2	7,41 %
Nem áll rendelkezésre információ	2	7,41 %
Nem válaszolok	0	0 %

- A többcélú utalványhoz kapcsolódó forgalmazási szolgáltatások adóalapja az utalvány névértéke és a fizetett vételár különbsége, csökkentve a nyújtott forgalmazási szolgáltatáshoz kapcsolódó héa összegével.

	Válaszok	Arány
Igen	19	70,37 %
Nem	4	14,81 %
Nem áll rendelkezésre információ	4	14,81 %
Nem válaszolok	0	0 %

A többcélú utalványok forgalmazási láncára vonatkozóan 17 tagállam nyújtott konkrét iránymutatást, többnyire igazgatási iránymutatás formájában.

	Válaszok	Arány
Igen	17	62,96 %
Nem	10	37,04 %
Nem válaszolok	0	0 %

	Válaszok	Arány
Jogszabályok	2	7,41 %
Igazgatási iránymutatások	12	44,44 %
Egyedi szabályok	2	7,41 %
Egyéb	1	3,7 %
Nem válaszolok	10	37,04 %

A tagállamok csaknem fele egyetértett/határozottan egyetértett abban, **hogy:**

- Az egycélú utalványok átengedésével kapcsolatos „vélelmezett értékesítőre” vonatkozó rendelkezések a kötelezettségeik teljesítése szempontjából a termékértékesítő/szolgáltatásnyújtó adóalanyok számára egyértelműek, de nem egyértelműek azon adóalanyok számára, akik saját nevükben eljárva kibocsátották az egycélú utalványt.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	11	40,74 %
Nincs határozott véleményem	7	25,93 %
Nem értek egyet	0	0 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	7	25,93 %
Nem válaszolok	0	0 %

- a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó rendelkezés lehetővé teszi a nemzeti közigazgatási szervek számára, hogy egyedi helyzetekben érvényesítsék az alkalmazandó szabályokat.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	2	7,41 %
Egyetértek	10	37,04 %
Nincs határozott véleményem	10	37,04 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	3	11,11 %
Nem válaszolok	0	0 %

- a többcélú utalvány ellenében teljesített termékértékesítés vagy szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó rendelkezések egyértelműek az adóalanyok számára, akik a rendelkezések alapján eleget tudnak tenni a különböző adóztatandó tényállások kapcsán felmerülő kötelezettségeiknek.

	Válaszok	*Arány*
Határozottan egyetértek	0	0 %
Egyetértek	13	48,15 %
Nincs határozott véleményem	4	14,81 %
Nem értek egyet	2	7,41 %
Egyáltalán nem értek egyet	0	0 %
Nem áll rendelkezésre információ	8	29,63 %
Nem válaszolok	0	0 %

A tagállamok fele/többsége nem rendelkezett elegendő információval arról, hogy:

- a héairányelv értelmében vett beváltási szolgáltatásnak minősül-e a kedvezményre jogosító ingyenes utalványnak az utalvány kibocsátójától eltérő adóalany általi forgalmazása, amennyiben az utalvány tárgyát képező termékeket értékesítő vagy szolgáltatásokat nyújtó adóalany ellenértéket kap a kibocsátótól.

	Válaszok	*Arány*
Igen	10	37,04 %
Nem	3	11,11 %
Nem áll rendelkezésre információ	14	51,85 %
Nem válaszolok	0	0 %

- a kedvezményre jogosító ingyenes utalványok forgalmazására irányuló, a fentiek szerinti szolgáltatás adóalapja megegyezik-e a vevőnek nyújtott és a kibocsátó által megtérített árengedmény összegével, csökkentve a nyújtott beváltási szolgáltatáshoz kapcsolódó héa összegével.

	Válaszok	*Arány*
Igen	5	18,52 %
Nem	5	18,52 %
Nem áll rendelkezésre információ	17	62,96 %
Nem válaszolok	0	0 %

Eltérő véleményeket fogalmaztak meg azzal kapcsolatban, hogy a tagállamok nyújtottak-e konkrét iránymutatást a be nem váltott egycélú vagy többcélú utalványok héa szempontjából történő megítéléséről. Ha igen, többnyire igazgatási iránymutatásokat adtak.

	Válaszok	*Arány*
Igen, de csak az egycélú utalványok tekintetében	4	14,81 %
Igen, de csak a többcélú utalványok tekintetében	5	18,52 %
Igen, mind az egycélú, mind a többcélú utalványok tekintetében	8	29,63 %
Nem	10	37,04 %
Nem válaszolok	0	0 %

	Válaszok	*Arány*
Jogszabályok	1	3,7 %
Igazgatási iránymutatások	13	48,15 %
Egyedi szabályok	2	7,41 %
Egyéb	1	3,7 %
Nem válaszolok	10	37,04 %

AZ UTALVÁNYOKRÓL SZÓLÓ IRÁNYELV VÉGREHAJTÁSA HATÁSAINAK ÉRTÉKELÉSE

A tagállamok többsége egyetértett abban, hogy az első négy évben az utalványokról szóló irányelv végrehajtása – *legalábbis bizonyos mértékben* – a következőket eredményezte:

- egyszerűbb megfelelés

	Válaszok	*Arány*
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	3	11,11 %
Mérsékelt	11	40,74 %
Nagy mértékben	2	7,41 %
Nem áll rendelkezésre információ	10	37,04 %
Nem válaszolok	0	0 %

- egységesebb követelmények

	Válaszok	*Arány*
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	4	14,81 %
Mérsékelt	9	33,33 %
Nagy mértékben	7	25,93 %
Nem áll rendelkezésre információ	6	22,22 %
Nem válaszolok	0	0 %

- Különböző üzleti modellekhez igazított héaszabályok

	Válaszok	*Arány*
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	4	14,81 %
Mérsékelt	9	33,33 %
Nagy mértékben	4	14,81 %
Nem áll rendelkezésre információ	9	33,33 %
Nem válaszolok	0	0 %

A tagállamok közel fele bizonyos mértékig egyetértett, a másik fele/közel fele azonban nem rendelkezett elegendő információval arról, hogy a héaszabályok:

- előnyösek voltak-e az adóhatóságok/vámigazgatási szervek számára

	Válaszok	*Arány*
Egyáltalán nem	3	11,11 %
Csekély	2	7,41 %
Mérsékelt	6	22,22 %
Nagy mértékben	3	11,11 %
Nem áll rendelkezésre információ	13	48,15 %
Nem válaszolok	0	0 %

- alkalmasak-e az új és jövőbeli üzleti modellek kezelésére

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	5	18,52 %
Mérsékelt	5	18,52 %
Nagy mértékben	3	11,11 %
Nem áll rendelkezésre információ	13	48,15 %
Nem válaszolok	0	0 %

- alkalmasak-e a határokon átnyúló helyzetek kezelésére

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	2	7,41 %
Csekély	3	11,11 %
Mérsékelt	6	22,22 %
Nagy mértékben	2	7,41 %
Nem áll rendelkezésre információ	14	51,85 %
Nem válaszolok	0	0 %

A tagállamok többsége nem rendelkezett elegendő információval arról, hogy a héaszabályok:

- az adminisztratív költségek csökkenését eredményezték-e a következők esetében:
    - egycélú utalványokat kibocsátó vállalatok

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	0	0 %
Mérsékelt	2	7,41 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	23	85,19 %
Nem válaszolok	0	0 %

    - többcélú utalványokat kibocsátó vállalatok

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	2	7,41 %
Csekély	0	0 %
Mérsékelt	1	3,7 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	23	85,19 %
Nem válaszolok	0	0 %

- egycélú utalványokat átengedő vállalatok

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	0	0 %
Mérsékelt	0	0 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	25	92,59 %
Nem válaszolok	0	0 %

- többcélú utalványokat átengedő vállalatok

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	1	3,7 %
Csekély	0	0 %
Mérsékelt	0	0 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	25	92,59 %
Nem válaszolok	0	0 %

- adóhatóságok/vámigazgatási szervek

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	4	14,81 %
Csekély	1	3,7 %
Mérsékelt	1	3,7 %
Nagy mértékben	2	7,41 %
Nem áll rendelkezésre információ	19	70,37 %
Nem válaszolok	0	0 %

- az alábbiak növekedését eredményezték-e:

- az utalványok belföldi kereskedelme

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	0	0 %
Csekély	1	3,7 %
Mérsékelt	1	3,7 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	24	88,89 %
Nem válaszolok	0	0 %

- az utalványok határokon átnyúló kereskedelme

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	0	0 %
Csekély	0	0 %
Mérsékelt	1	3,7 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	25	92,59 %
Nem válaszolok	0	0 %

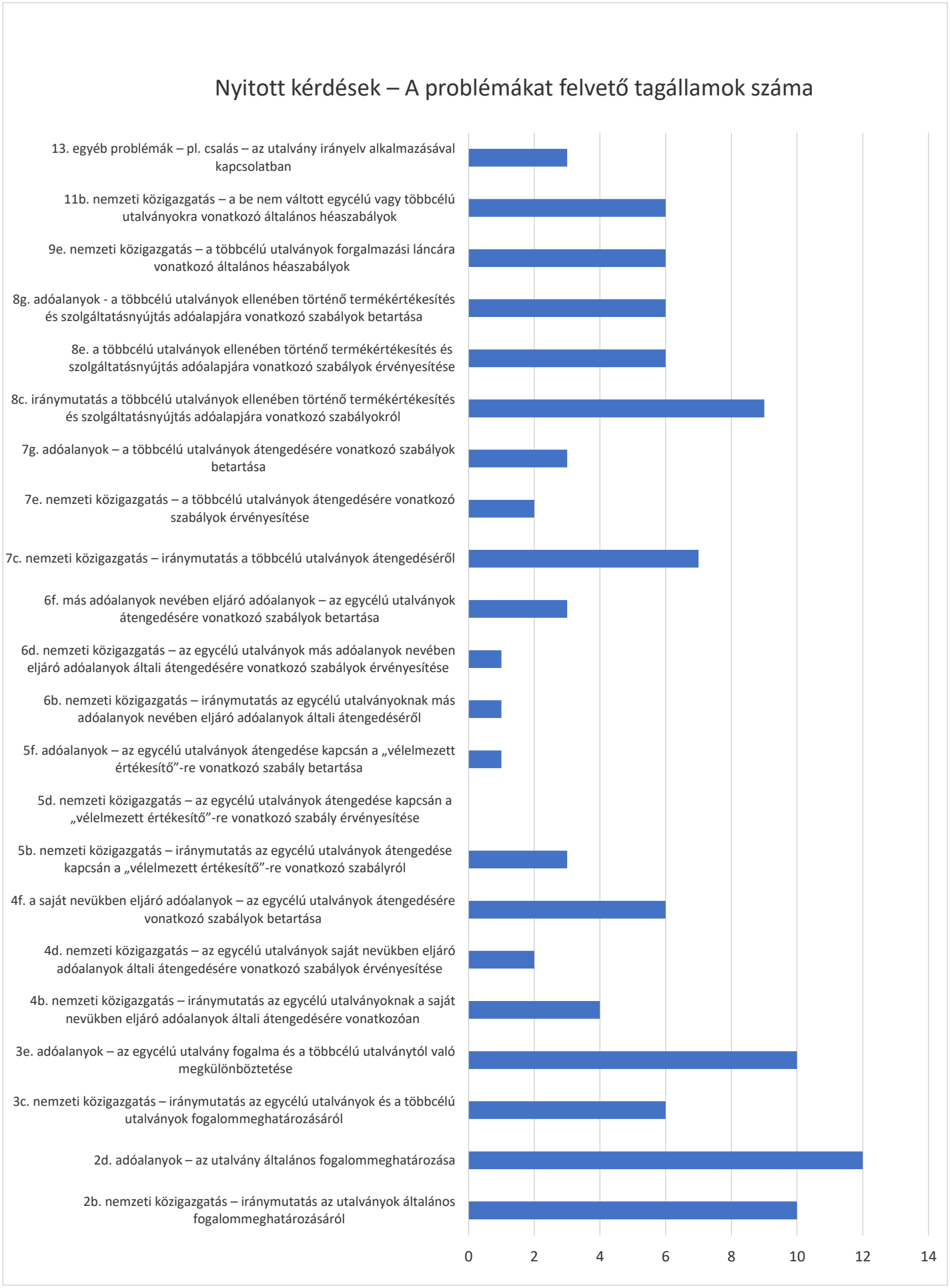
- előnyöket biztosítottak-e az ágazat számára

	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	0	0 %
Csekély	1	3,7 %
Mérsékelt	4	14,81 %
Nagy mértékben	2	7,41 %
Nem áll rendelkezésre információ	20	74,07 %
Nem válaszolok	0	0 %

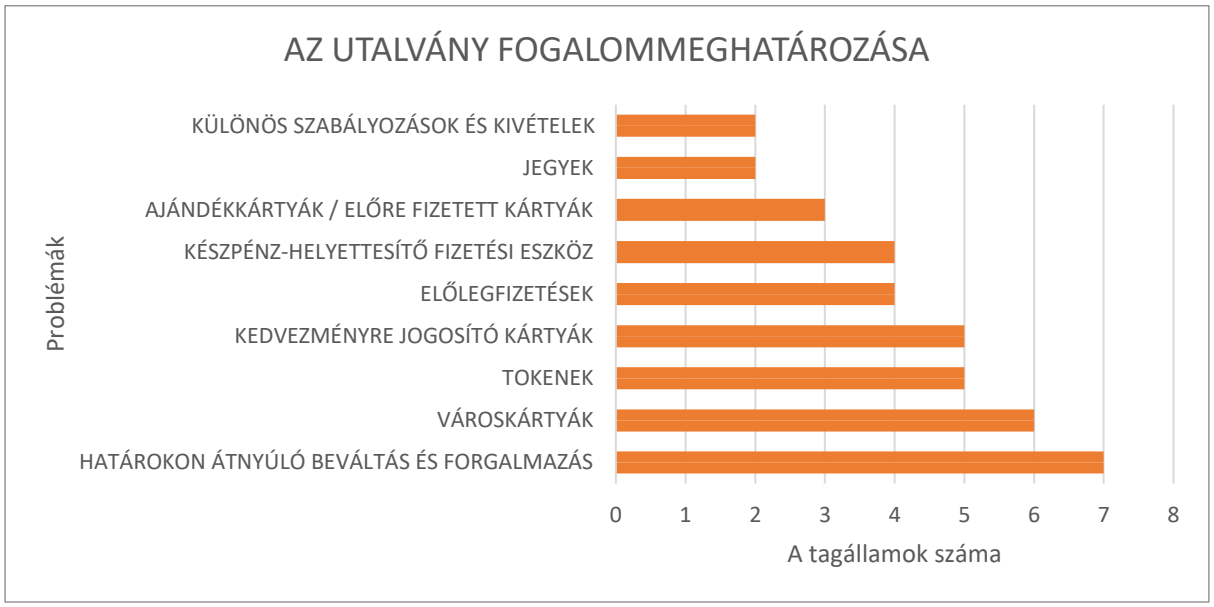
- kezelték-e a csalással kapcsolatos kérdéseket

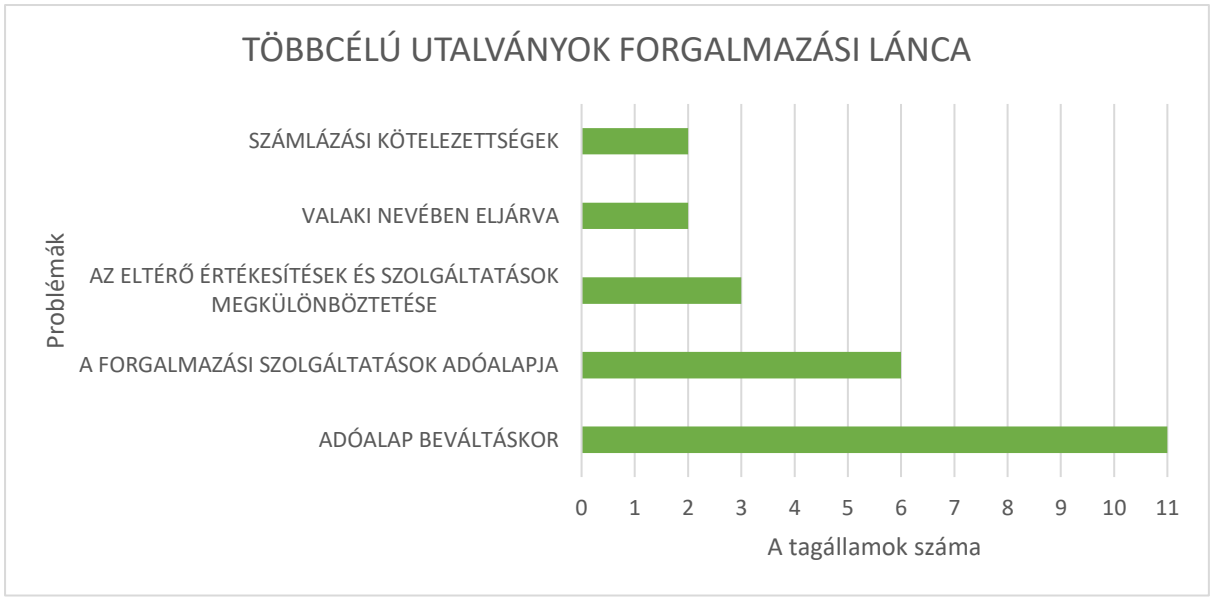
	Válaszok	Arány
Egyáltalán nem	2	7,41 %
Csekély	1	3,7 %
Mérsékelt	2	7,41 %
Nagy mértékben	1	3,7 %
Nem áll rendelkezésre információ	21	77,78 %
Nem válaszolok	0	0 %

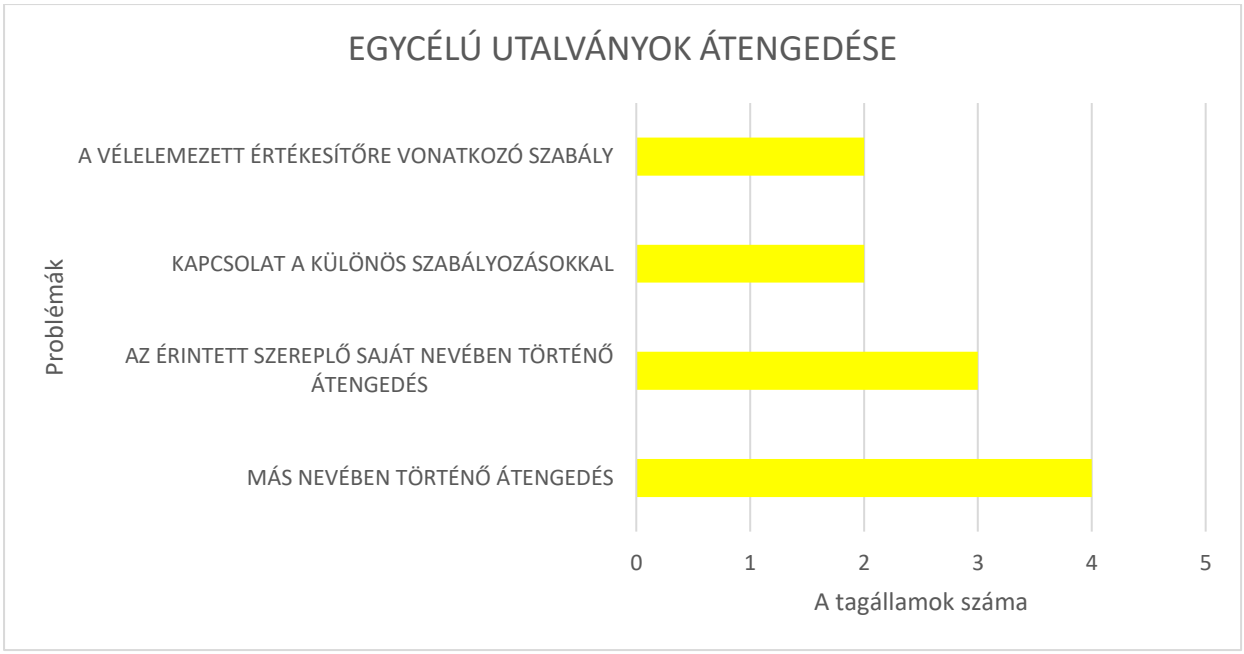
A felmérés nyitott kérdéseire válaszolva **a tagállamoknak egy kis része vetett fel konkrét problémákat** a jelenlegi szabályok alkalmazásával kapcsolatban. Az alábbi ábra az egyes nyitott kérdésekre válaszolva problémákat felvető tagállamok számát mutatja.

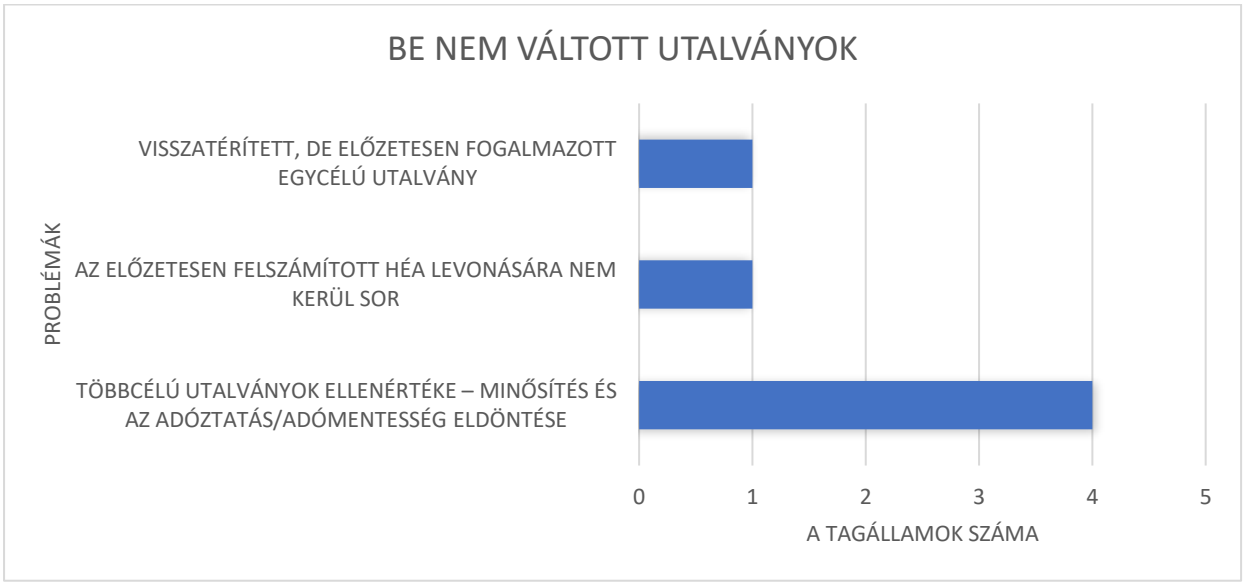

Nyitott kérdések – A problémákat felvető tagállamok száma
13. egyéb problémák – pl. csalás – az utalvány irányelv alkalmazásával kapcsolatban
11b. nemzeti közigazgatás – a be nem váltott egycélú vagy többcélú utalványokra vonatkozó általános héaszabályok
9e. nemzeti közigazgatás – a többcélú utalványok forgalmazási láncára vonatkozó általános héaszabályok
8g. adóalanyok - a többcélú utalványok ellenében történő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó szabályok betartása
8e. a többcélú utalványok ellenében történő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó szabályok érvényesítése
8c. iránymutatás a többcélú utalványok ellenében történő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapjára vonatkozó szabályokról
7g. adóalanyok – a többcélú utalványok átengedésére vonatkozó szabályok betartása
7e. nemzeti közigazgatás – a többcélú utalványok átengedésére vonatkozó szabályok érvényesítése
7c. nemzeti közigazgatás – iránymutatás a többcélú utalványok átengedéséről
6f. más adóalanyok nevében eljáró adóalanyok – az egycélú utalványok átengedésére vonatkozó szabályok betartása
6d. nemzeti közigazgatás – az egycélú utalványok más adóalanyok nevében eljáró adóalanyok általi átengedésére vonatkozó szabályok érvényesítése
6b. nemzeti közigazgatás – iránymutatás az egycélú utalványoknak más adóalanyok nevében eljáró adóalanyok általi átengedéséről
5f. adóalanyok – az egycélú utalványok átengedése kapcsán a „vélelmezett értékesítő”-re vonatkozó szabály betartása
5d. nemzeti közigazgatás – az egycélú utalványok átengedése kapcsán a „vélelmezett értékesítő”-re vonatkozó szabály érvényesítése
5b. nemzeti közigazgatás – iránymutatás az egycélú utalványok átengedése kapcsán a „vélelmezett értékesítő”-re vonatkozó szabályról
4f. a saját nevükben eljáró adóalanyok – az egycélú utalványok átengedésére vonatkozó szabályok betartása
4d. nemzeti közigazgatás – az egycélú utalványok saját nevükben eljáró adóalanyok általi átengedésére vonatkozó szabályok érvényesítése
4b. nemzeti közigazgatás – iránymutatás az egycélú utalványoknak a saját nevükben eljáró adóalanyok általi átengedésére vonatkozóan
3e. adóalanyok – az egycélú utalvány fogalma és a többcélú utalványtól való megkülönböztetése
3c. nemzeti közigazgatás – iránymutatás az egycélú utalványok és a többcélú utalványok fogalommeghatározásáról
2d. adóalanyok – az utalvány általános fogalommeghatározása
2b. nemzeti közigazgatás – iránymutatás az utalványok általános fogalommeghatározásáról
0
2
4
6
8
10
12
14

Az alábbi négy ábra összefoglalja az utalványok fogalommeghatározásával/minősítésével, a forgalmazási láncokkal és a be nem váltott utalványokkal kapcsolatban felmerült legfontosabb problémákat, a problémákat felvető tagállamok számával együtt. Ez az elemzés figyelembe veszi a kérdőív különböző kérdéseire adott valamennyi választ, hogy a lehető legteljesebb áttekintést nyújtsa a felvetett kérdésekről (pl. az első ábra minősítési kérdéseket tartalmaz, még akkor is, ha azt egy tagállam olyan kérdéssel összefüggésben említi, amely nem kapcsolódik közvetlenül az utalványok meghatározásához).

EGYCÉLÚ UTALVÁNYOK ÁTENGEDÉSE
Problémák
A VÉLELEMEZETT ÉRTÉKESÍTŐRE VONATKOZÓ SZABÁLY
KAPCSOLAT A KÜLÖNÖS SZABÁLYOZÁSOKKAL
AZ ÉRINTETT SZEREPLŐ SAJÁT NEVÉBEN TÖRTÉNŐ ÁTENGEDÉS
MÁS NEVÉBEN TÖRTÉNŐ ÁTENGEDÉS
0
1
2
3
4
5
A tagállamok száma

BE NEM VÁLTOTT UTALVÁNYOK
PROBLÉMÁK
VISSZATÉRÍTETT, DE ELŐZETESEN FOGALMAZOTT EGYCÉLÚ UTALVÁNY
AZ ELŐZETESEN FELSZÁMÍTOTT HÉA LEVONÁSÁRA NEM KERÜL SOR
TÖBBCÉLÚ UTALVÁNYOK ELLENÉRTÉKE – MINŐSÍTÉS ÉS AZ ADÓZTATÁS/ADÓMENTESSÉG ELDÖNTÉSE
0
1
2
3
4
5
A TAGÁLLAMOK SZÁMA